

HLUBOCKÝ ZPRAVODAJ

ČÍSLO 12 - PROSINEC 2013 - CENA 15 Kč

Povídání o muži,
kterého milují
všechny sboristky

O koních, dětech, srdci
a Dvoře Vondrov

Na hlubocký zámek
by se mohlo chodit
jinudy

Kniha pod stromeček

KNIHOVNA, KDE SE ZASTAVIL ČAS

Rozhovor s Marií Krejcarovou

4 Rozhovor – Povídání o muži, kterého milují všechny sboristky

6 Rozhovor – Knihovna, kde se zastavil čas

9 Rozhovor – O koních, dětech, koních, srdci, koních a o Dvoře Vondrov

11 Úhyn losice Meli

12 Knižní novinka – Schwarzenberské lovecké bratrstvo

14 Zpravodaj na návštěvě

17 Na hlubocký zámek by se mohlo chodit jinudy???

18 Abeceda golfu – co je to golf?

22 Pozvánky a program Vánoc na Hluboké

23 Kulturní program

HLUBOCKÝ ZPRAVODAJ

Číslo 12. prosinec 2013. Ročník 44. Vychází měsíčně.

Vydává: Městský úřad Hluboká nad Vltavou, Masarykova ulice 36, 373 41 Hluboká nad Vltavou.

Kulturní nabídka (Panorama) 774 457 269 přes den.

Šéfredaktorka: Alena Mitter (Růžičková) píše články neoznačené podpisem.

Tel.: 775 622 006.

E-mail: alenoviny@volny.cz.

Redakční kruh: Ing. Eva Smrčková, Marie Krejcarová, Jan Piskač

Sazba: Adam Růžička

Fotografie: ing. Jan Pírgl

Redakční uzávěrka dvacátého v měsíci, ale vítáme příspěvky dříve! Za obsahovou správnost příspěvků ručí autoři. Náklad 600 výtisků.

Tiskne: Tiskárna PROTISK s. r. o. Podávání novinových zásilek povoleno Českou poštou, s. p., ředitelstvím odštěpného závodu Jižní Čechy v Č. Budějovicích, j.zn.: p -5696/96 ze dne 4. listopadu 1996, ev. číslo: MK ČR e. 109 10.

Nevyžádané rukopisy a fotografie nevracíme. Anonymy neuveřejňujeme. Děkujeme za vaše informace, upozornění či zprávy, které nám poskytnete.

Když mi bylo šest let, a trávily jsme s mou sestřenicí zimní školní prázdniny u naší babičky ve Štěpánovicích, zabalila nás babička vřdycky večer do svetru a omotala dekou a dovedla nás do opuštěné vymrzlé školní třídy ve štěpánovické malotřídce (třídy tam byly dvě), abychom se podívaly v televizi na večerníček!!! Televizi dostala škola jako nový výkřik techniky a naprostou vymoženost a babička, ač řídící školy (rozuměj ředitelka) sama televizi pochopitelně neměla. Tehdy. Chodili se na ni dívat také sousedé a jestli tehdy byly ve Štěpánovicích tři televize, bylo to moc.

Nevím, kolik let mi bylo, když televizi pořídili mi rodiče. Pamatuji na trvalé roztrpčení mého tatínka, neboť televize se musela stále ladit a i tak po ní většinou běhaly pruhu a různé stíny. Někdy šel zvuk, a nešel obraz, někdy zase naopak. Jako neúčinnější náprava poruch se používaly úderky pěstí do boku televize. Programy si už moc nepamatuju, kromě opiček Hopa a Hupa, vepřika a kůzlete, různých přestávek s koťátky a pak také přerušování vysílání oznamované sdělením: Porucha není na vašem přijímači! Což bylo sdělení zásadní, protože jinak mohli šťastní majitelé televizi svůj přístroj vzteky rozkopnout. Omylem.

Dívání na televizi se dávkovalo, považované za nebezpečné svým zařízením a vlivem vůbec, dětem byla povolována krátká posezení. Kdepak vysedávat u televize hodiny jako dnes a příliš blízko u obrazovky!

Ne, milé děti, nejsem stará jak Metuzalém, je mi plus mínus padesát let.

Od těchto dřevních televizních dob se k nám televize nastěhovaly, a opanovaly náš život. Dali jsme jim svůj čas. Někteří jedinci žijí svůj život uloženi před televizí, která jim zprostředkovává život ostatních, těch, kteří se ještě od telebedny občas

dokáží odtrhnout. Politiku dělá televize, radost dělá televize, rady dává televize, přírodu vidíme v televizi. Televizi leckde najdete v každém pokoji i kuchyni a pokud ne, čušíme alespoň do displejů mobilů nebo počítačů.

Abychom stíhali s někým kamarádit, založili chytré mozky tohoto světa Facebook, což je v drsném překladu ksichtokniha. Máte tam lidi s jejich fotkami, abyste věděli, kdo je kdo. Pravda, mám ksichtoknihu také, ale tak trochu si s ní nevím rady a moc ji nepoužívám. Jak sjednotit lidi jako: sestra, blízká kamarádka, přátelé, přátel z práce, přátel přátel a lidi, které jsem za a) viděla jednou nebo za b) neviděla nikdy, ale slyšela jsem o nich, anebo za c) neviděla jsem je, neslyšela o nich a nezná je nikdo z mých známých. A přesto se mnou ti neznámí chtějí kamarádit. Paradoxem je, že jediní, kdo se mnou na Facebooku kamarádit nechtějí, jsou mé vlastní děti – a děje se tak více rodičům, protože upřímně, chtěli byste vy kdysi svým rodičům nechat nahlédnout do dialogů s vašimi kamarády a milenci a milenkami? Asi nechtěli, že.

Zkrátka, technika nás předběhla a doběhla. Otročíme. Nejsme sami sebou a kdekdo je ochoten posunout rande kvůli oblíbenému seriálu v televizi.

Nechci pořád jen mentorovat, i když mé hvězdné znamení Panny mi k tomu nadělilo sklony. Ale zase neodolám. A proto zdvím výhrůžně prstík! Ano, podívejte se letos o Vánocích na Popelku. Dobrá, tak ještě na Anděla Páně. Probůh, na Silvestra vážně chcete vidět ještě jednou Bohouše a Mrazíka? Tak, a dost! Teď sedněte a vytukejte prstíčkem sms nebo vzkaz na zeď Facebooku: Za půl hodiny v parku! Nebo: za půl hodiny v hospodě. Nebo: miluju tě, pojď si to říct z očí do očí!

A jděte! A žijte!

Alena Mitter

Městský úřad Hluboká, redakce Zpravodaje a všechny sněhové vločky připravené k padání na obloze nad Hlubokou Vám přeje krásný měsíc prosinec se všemi jeho radostmi!

Společenská kronika

Městský úřad Hluboká nad Vltavou blahopřeje občanům, kteří v měsíci prosinci 2013 oslaví významná výročí.

Do dalších let přejeme všem dobré zdraví, spokojenost a osobní pohodu.

Narodili se

Štainygerová Ella	Hluboká
Masopustová Barbora	Hluboká
Houška Róbert	Hluboká
Bína Tomáš	Hluboká
Dvořák Martin	Hluboká
Bárta Antonín	Hluboká

Opustili nás

Horká Jarmila	Hluboká
Bebrová Vlasta	Hluboká

V měsíci prosinci oslaví 50 let společného života
»Zlatou svatbu« manželé Jiří a Marie Remiášovi
z Hluboké nad Vltavou

Z jednání městské rady

- Rada jednala o smlouvách, prodlouženích a ukončení pronájmu městských bytů.
- Národní památkový ústav předložil městu smlouvu o nájmu nebytových prostor v budově st. zámku Hluboká – obřadní síň na rok 2014. Smlouva je sjednávána za obdobných podmínek jako v roce 2013. Poplatek za jeden obřad činí 500 Kč pro snoubence s trvalým pobytem na Hluboké a 3000 Kč pro snoubence s pobytem mimo obvod zdejšího matričního úřadu.
- Město bylo osloveno vlastníky pozemku v k.ú. Bavorovice s nabídkou jeho prodeje. Jedná se o strategický pozemek, u cyklostezky a sportovního areálu, který by mohl být v budoucnosti využit k budování dalších sportovišť v dané lokalitě. Starosta byl pověřen jednáním s vlastníky, dojednáním podmínek případného prodeje a předložením věci zpět k projednání rady města.
- Rada města souhlasila s uvolněním prostředků na řešení havárie chladicího systému na zimním stadionu.
- Rada se zabývala rozdělením prostředků z loterií a VHP, které získává sport a tělovýchova ve městě. TJ HLUBOKÁ 40%, TJ SOKOL 35%, ostatní 25%. MÚ navrhlo rozdělit částku pro ostatní oddíly podle počtu členů mládeže do 18 let.
- V současné době se dokončuje výměna kanalizace v ulici Pražská. Po dokončení bude provedena již dříve plánovaná rekonstrukce krytu vozovky v tomto úseku. Je technicky vhodné provést současně výměnu obrubníků a chodníku mezi ulicemi Vltavská a Křesinská a s tím související výměnu dlažby.
- Rada byla seznámena s návrhem oprav koupaliště po skončení sezóny jako podkladem pro sestavení plánu údržby na r. 2014.
- V současné době probíhá za finanční pomoci ČEZ výstavba relaxačního zázemí Domova důchodců – I. etapa, předpoklad dokončení je do konce roku. Po diskusích, jak s pokračováním budování zázemí směrem k Masarykově ul., (II. etapa) bylo dohodnuto vybudovat na místě bývalé obytné části venkovní zastřešené centrum pro klienty domova, a to asi v objemu stávající stavby při zachování štítu objektu – jednoduchá studie bude předložena na jednání rady města.
- SDH Hluboká bude finančně podpořeno městem při pořádání 11. ročníku hasičské soutěže o Hlubockého kapra.
- Rada města souhlasí s podáním 3 žádostí o dotaci Ministerstva zemědělství v rámci programu »Podpora odstraňování povodňových škod na infrastruktuře vodovodů a kanalizací« k obnově kanalizačních sběračů v ulici Nad Parkovištěm, Boženy Němcové a Zborovské. Podpora může být poskytnuta ve výši 80% nákladů akce, zbytek spoluúčast města.
- Rada se dále zabývala návrhem PMH na rekonstrukci sběrného dvora, který je v současné době již nevyhovující. PMH navrhl využít nabídky Státního fondu životního prostředí na revitalizaci SD podáním žádosti na Operační program životního prostředí. Žádost odsouhlasená ZM musí být podána do 18. 12. 2013 a je dotována ve výši 90% nákladů na provedení. Předpokládané náklady na realizaci činí cca 7 mil. Kč. Město by se podílelo na realizaci 700 tis. Kč.
- Byla ukončena realizace výstavby projektu »Pravobřežní cyklostezka, úsek J, K, M«. V průběhu akce se vyskytly změny rozpočtu ve formě méněprací a byly realizovány i víceprací.
- Na základě předchozího doporučení rady města byla zahájena jednání s majiteli pozemků nutných pro realizaci protipovodňových opatření v Bavorovicích u Dehtářského potoka.
- V minulých letech byla zpracována projektová dokumentace na úpravu propustku pod cyklostezkou Hluboká – Bavorovice na vodním toku Poříčský potok. Úprava spočívala ve zkapacitnění propustku a v instalaci protipovodňové klapky. Při současném stavu voda z Vltavy zaplavuje Poříčskou louku a dále Podskalskou louku s ohrožením okolní zástavby, při opadnutí vody není současný propustek schopen převést vody do Vltavy. Vlastní projekt nebyl realizován z fin. důvodů. Rada souhlasí se zajištěním aktualizace projektové dokumentace a příslušných povolení na realizaci protipovodňového opatření na Poříčském potoce.

Ze zápisu schůzky cestovního ruchu v Infocentru:

- Komise se shodla na nutnosti modernizace vstupní haly v KC Panorama. Pan Zdeněk Pikl navrhl několik podnětů ke zlepšení stávajícího stavu budovy a jejího fungování.
- Jan Vlasák z IC navrhl výrobu sběratelských deníků, které by návštěvníky motivovaly k delšímu setrvání na Hluboké. Jednalo by se o sběr razítek ze sportovních aktivit či turistických zajímavostí Hluboké. Komise zadala výrobu 2-3 variant na příští zasedání.
- Jan Vlasák přednesl návrh na vznik »dendrologické stezky« která by zábavnou formou zmapovala významné dřeviny rostoucí na Hluboké.
- Jan Vlasák obeznámil komisi s projektem »Hlubockou přírodou křížem krážem«, který vytýčí tři značené okruhy hlubockou krajinou. Značení proběhne ve spolupráci s Klubem českých turistů.
- Jan Vlasák navrhl výrobu cykloturistického rozcestníku v centru města. Jde o větší informovanost cykloažurníků a rovnoměrnější vytížení cyklostezek.
- Komise se shodla na výrobě popisných tabulí s turistickými zajímavostmi. Tabule by měly být rozmístěny rovnoměrně po městě včetně Zámostí. Motívem jejich zřízení je malá informovanost návštěvníků o dalších atraktivních místech v Hluboké nad Vltavou.
- IC bude pravidelně tvořit měsíčník akcí, který bude vyvěšen na nástěnce infocentra
- Zástupci hotelů zhodnotili vzhled a funkčnost městem vyrobených »bookletů« s motivem zámku a ocenili by rozšíření náklad

Malá »douška« pro pamětníky »Antonín« se vrátil do »Lipek«

Dobrý den!

Narodil jsem se začátkem letošního listopadu. Dva dny přede mnou se před 62 roky narodil můj děda, po kterém jsem dostal jméno Antonín. V naší rodině jsem začal další generaci a zároveň jsem navázal na více než stoletou tradici výskytu jména »Antonín« v našem městě, ve čtvrti místními starousedlíky nazývané »Lipky«. Dle vyprávění přátel a kamarádů mého dědy, prý vždycky v »Lipkách« nějaký Antonín žil a byl. Babička mi zjistila, že můj prapradědeček Antonín se před 132 roky přistěhoval se svými rodiči na Hlubokou a usadili se zde. V průběhu času si pak tady založil rodinu, jejíž potomci, někteří se jménem Antonín, zde žili a žijí dodnes – včetně mě.

»Zásobárnou« Antonínů byla v »Lipkách« především rodina Benešů a Nohavů/Bártů. Poslední Antonín z této neoficiální části města nás opustil letos koncem ledna a tím se více než stoletá tradice zde vyskytujícího se jména Antonín přerušila. Ale jen na deset měsíců, než jsem ji opět obnovil já – další Antonín Bárta.

Zatím je mi v dupačkách u rodičů moc dobře, všichni ze mě mají radost a já doufám, že se doma budeme ze sebe navzájem radovat pořád. Všechny moje vrstevníky i dospěláky zdravím zatím z postýlky, ale já také vyrostu a věřím, že se všemi lidmi okolo sebe budu dobře vycházet a že se nám Hlubochačkům bude v našem městě spokojeně žít.

Toník Bárta

P. S. Babička Martina se velmi těší, až mě bude učit »vykutálené« říkanky.

Přišel prosinec, advent, přijde i tradiční vánoční koncert pěveckého sboru Záviš, bez kterého si mnozí vánoční čas nedovedeme představit. Pokud někdo potřebuje naladit na Ježíška – právě při poslechu vánočních koled hlubockých žen a dívek se to pokaždé podaří. Sedíme, posloucháme se zvonečkem v ruce a netajíme obdiv ke zpěvačkám a sólistkám, které si ukrojily hodně ze svého volného času na zkoušky i koncerty, ze všeobecného předvánočního ruchu nakupování, pečení, balení dárků... a zpívají jen pro nás.

**Povídání o muži, kterého
milují všechny sboristky**

A to jen proto, aby udělaly radost nám, ale i sobě. Koncerty Závěše děvčata zazpívají a zarecitují, sbormistryně odřídčí, klavíristka přehraje, a my jim zatleskáme. Ale napadlo vás někdy, že za tím, jak celkově koncert vyzní, za uspořádáním hudby, výběrem písní se sbormistryní, rozepsáním partů a sólového zpěvu, seřazení písní do pásma, provázání klavírním doprovodem – stojí ještě někdo?

Jiří Chvátal je bratr někdejšího sbormistra Ladislava Chvátala, a ke sboru má blízko delší čas. Děvčata ho milují, neboť je to milý skromný člověk, přítel a spolehlivý rádce, a hlavně nepostradatelný pomocník – díky spolupráci s Milenou Horníkovou posunuli oba sbor o pěkný kousek směrem k profesionalitě. Díky všem příznivým okolnostem – dobrému složení zpěvaček, výborné a zkušené sbormistryni a klavíristce, a jedinému muži v pozadí – sbor letos v dobré pohodě prožívá poslední dny jubilejního roku sboru, svého 150. výročí.

Přijďte si poslechnout a zazpívat vánoční koledy. A zvonečky nezapomeňte doma!

Váš bratr i vy jste měli k muzice vždycky blízko.

Bratr Ladislav maturoval na gymnáziu a dálkově si ještě udělal konzervatoř na housle, učil na Pedagogické fakultě v Budějovicích. Byl houslista, ale později měl zdravotní potíže s krční páteří a pak se věnoval více sborovému zpěvu. Protože začínal učit v Prachaticích, na pedagogické škole pro učitelky mateřských škol, už tam se sborem pracoval a dlouhá léta ho pak se sbormistrem Sboru jihočeských učitelů, panem Pártlem, pojilo přátelství.

Na Hluboké přišel s myšlenkou obnovit sbor Závěš, ve kterém zezáčátku zpívali i muži, a nutno říct, že dnešní sbor Závěš je tady jeho zásluhou.

Vy jste vystudoval také hudební pedagogiku?

Já jsem elektroinženýr. Chodil jsem na soukromou hudební přípravku k učitelce klavíru na Hluboké, až do maturity jsem studoval současně hudbu i gymnázium. Myslel jsem, že se na techniku nedostanu, ale nakonec mě vzali tam i na hudební směr. Sice jsem vystudoval na inženýra a celý život se tím živil, ale hudbě se věnuji celoživotně.

Hudbu máte v genech?

Otec se věnoval hudbě od patnácti let ve vojenské škole. Byl perfektní muzikant. Hrál na housle, na čelo, na harfu a na lesní roh. A samozřejmě, protože to vojáci potřebovali k pochodování, na malý bubínek.

A my po něm hudební vlohy podědili. I když si v 1. světové válce zažil velké útrapy, byl u Innsbrucku, Merana v Itálii, potom v Rusku zůstal dlouho v zajetí. A tvrdil, že jestli bude mít syny, nikdy je nedá studovat hudbu, aby nezažili to, co on. Teprve po propuštění a návratu

vystudoval v Čechách ještě obchodní akademii. Maminka zpívala, ale na hudební nástroj nehrála.

S tatínkem a bratrem jsme společně hrávali na klavír a čelo, bratr na housle, měli jsme trio. Dřív to tak v rodinách bývalo, tehdy se v rodinách hodně muzicírovalo, zpívalo, lidé se bavili sami nebo na společenských setkáních s hudbou. Snad bych ještě nějaké podklady z tehdejší doby našel, třeba právě na nějaký další koncert Závěše, hráli jsme třeba fantazie na národní písně proložené dlouhými mezihrami na klavír.

Řekněte, jak jste se k Závěši přiblížil vy?

Bratr sbor vedl a mne občas potřeboval k doprovodu na klavír – on si dělal sbory a já přizpůsoboval hudební doprovod a různé úpravy pro klavír, protože on přece jen jako houslista k tomu měl jiný přístup. Takže jsem se přibližoval tak nějak postupně... Většinu děvčat ze sboru znám jenom křestním jménem, *přiznává Jiří Chvátal s úsměvem*. Mají velkou vůli, obětují čas a je vidět že ze zpěvu mají radost a dělají to s chutí.

A dělají to dobře, *miní sympatická paní Chvátalová*, která na děvčata ani trochu nežárí. Mají spoustu zážitků, dostaly se společně tam, kam by samy asi těžko zavítaly, do Lurd, Itálie, Rakouska a navíc zažívají pospolitost s kamarádkami, které mají stejnou zálibu.

A vy jste hlavně varhaník nebo klavírista?

Já jsem klavírista... ale, vlastně, na varhany hraju... už od 3. třídy...

A pokud někde působí, tak jediné na varhany! *dodává jeho paní s úsměvem*.

Takže jste varhaník, ne že ne! A je mezi oběma nástroji velký rozdíl?

Je, hodně velký, *přisvědčuje Jiří Chvátal*. Rozdíl je jednak v úhodu, protože na klavír hrajete tak, že děláte tu dynamiku prsty, kdežto u varhan to za vás dělá vzduch z měchů nebo mechanika a styk s tím tónem přes prsty takový není. Varhany mají projev takový prodloužený, hrajete dlouhé tóny vázané na sebe, protože když hrajete stylem jako na klavír, tak ty varhany jakoby štekají. Krátké tóny jim nesvědčí, dělají takové staccato, není to poslechově příjemné. Proto se hra na varhany hodně provazuje, prodlužuje... proto v kostele při hře na varhany vážete tóny z jednoho taktu do druhého.

Jednou jsem si to zkusil zapsat na jakémsi programu, kde se vám to, co hrajete, vepíše do not. Když nahrajete zápis na klavír, tak je to normální notový zápis, ale když nahrajete klavír stylem varhan, tak se vám tam objevují samé malé pauzičky, šestnáctinky, dvaatřicetinky, ten zvuk se jakoby rozplývá do široka. Problém je ještě v tom, že varhany mají zápis na 3 linky, na rozdíl od klavíru hrajete také nohama a harmonie je širší, roztáhlá...

To je tedy umění, díváme se my nehuďebníci!

Není, je to zvyk, říká skromně huďebník. Ono je to jako při veškerém hraní – dlouho nic, cvičíte a cvičíte a hrajete a hrajete, a pak najednou to přijde, všechno se vám sladí a hrajete...

Varhany vyzní tím víc, když varhaník zná ještě ovládání nohou, takže jsou takové plnější, je to nádherný nástroj – a když potom takový varhaník přijde jenom ke klávesám... tak je takový nespokojený, ochuzený, *uvažuje paní Lidmila*. Pravda je, že kdo se učí na klavír, tak ty klávesy zvládne všude, ale varhany ne, varhany jsou královský nástroj a přece jen se musí člověk dlouho učit, než je dokonale ovládne. Musí si přitom rozumět hlava, ruce i nohy.

Kde jste všude na varhany hrál a hrajete? Klavír si pořídíte domů, ale varhany i s kostelíkem asi těžko.

Hrával jsem mše v budějovické katedrále sv. Mikuláše, od ledna 2000 do roku 2004. Moc rád jsem hrával v kostele sv. Prokopa na Staroměstské, ten kostel má velké kouzlo.

Dělával jsem si statistiku, dávno už ale nedělám. Když jsem se přemístil do Prahy, objížděl jsem různé kostely. Sv. Panna Marie Sněžná na Jungmanově nám, sv. Josef, zaskakoval jsem u Křížovníků na konci Karlova mostu, ve sv. Jiljí, Pražské Jezulátko – tam jsem hrával poutě, potom všemožné vesničky u Prahy, Líbeznice, Klánovice, Sluhy... Taky jihočeských kostelíků, těch bude kolem třiceti. Pořád někdo volá, přemlouvá, ale já už nechci, je to náročné, musím hraní omezit, mám problémy se šlachami na ruce, nemohu všem vyhovět.

Ročně jsem odehrál tak 300 – 350 mší, někdy dvakrát i třikrát denně. Půlnoční jsem hrával vždycky tři! Když byla ještě dětská odpolední, tak dokonce čtyři.

Je varhaníků málo?

Bylo jich hodně málo, ale řekl bych, že se to trochu zlepšuje. Hodně klavíristů se učí i na varhany, bývají jedno i dvouroční kurzy, kde se učí kromě hraní i liturgii, aby také znali, co hrát.

Když někdo umí, je ochotný, pak je žádaný, *dokládá paní Chvátalová*. Ale kladou vám pak odpovědnost za všechno. Jednou za týden, to by šlo, ale dohromady žádostí moc, a hra znamená soustředění, některý farář chce i modernější skladby, Eben – což o to, Jiří to umí, a má je rád, ale to se zase pak nelíbí babičkám v kostelíku, jsou zvyklé na to, co slýchávaly léta, lidi mají rádi ty libozvučné, vřité kostelní písně.

V jakém stavu jsou varhany po republice?

Ve velmi špatném, skoro všechny jsou špatné. Dávají se různé dary, vypisují sbírky. Některé se opravují alespoň jednoduše a nejnútnejší. Když se na ně dlouho nehraje, harmonium sežerou červotoči, pořád je lepší s nimi hrát než je nechat v nečinnosti.

Někam mě pozvou, jedu tam, ptám se, v jakém jsou tam varhany stavu, prý určitě hrajou, hrají se tam přece koncerty, dělají mše! Ale přijedete, nehrají celé rejstříky a koncert, ano ten tady byl, ale slečna hrála na kytaru... Takže mnohde vás čeká nepříjemné překvapení. Dost často. Kostelíček třeba opravený, ale varhany bohužel ne.

Hlubocké varhany také potřebují samozřejmě opravu, ale ještě relativně na tom nejsou tak špatně. To jinde jsou na tom opravdu hůř. Zkušený varhaník si dovede poradit i drobnými figly, povytáhne šuplíky, tam kde nepoužívá rejstřík, ale někde třeba varhany provrtávají, nevratné úpravy by se dělat neměly.

Varhany na Hluboké mají krásný hlas, v rozhlase na Vltavě běží už léta pořad, připravuje ho skladatel a hudební režisér Radek Rejšek. Vybírají kostely a nahrávají stovky historických varhan Čech a Moravy. A ten hlubocký záznam mám a je opravdu pěkný.

Sbor Závěš oba bratry spojil v práci pro jeden sbor. Jiří Chvátal začal dopisovat pro koncerty mezihry a doprovody, a i když se později odstěhoval do Prahy, dojížděl dokonce na úterní zkoušky na Hlubokou a v noci zpátky. Mám tušení, že sboristky si z obou bratrů Chvátalů oblíbily Jiřího možná víc než bývalého sbormistra, i když to možná bylo dané tím, že Ladislav byl šéf a musel být za toho přísného. S Jiřím je veselo. Však také tvrdí, že nejvíc se muzikant řemeslu naučí na tancovačkách. Ale Ladislava děvčata milovala a jeho náhlý odchod oplakala.

Já vždycky razil heslo: děláme to pro zábavu, tak proč bychom se rozčilovali – samozřejmě že přijdou chvíle, kdy něco nejde, to se stane při každé tvůrčí práci, že to občas zaskřípe. Na zájezdech jsem se sborem také býval, ještěže mužský element posiluje pan Fikota, který jezdí s paní Jitkou, jinak by přesla žen byla stoprocentní, ale bylo to vždycky veselé a plné legrace.

Sbor je teď ve velmi dobré konstelaci, je tam pohoda, hezké je, že se rozšiřuje, přišlo i dost nových mladých děvčat, to je známka toho, že sbor žije. Všechny tam jsou potřeba, starší i mladší. A děvčata to baví. Zdravé jádro sboru, ty zkušenější zpěvačky jsou obětavé, pravidelně chodí na zkoušky, mají své sborové zkušenosti a ví, zač je toho loket, a ty mladé hlásky sboru dodají šmrnc.

Když jsem hrával v katedrále v Budějovicích, zkoušeli jsme s místním chrámovým sborem, hrávali jsme společně mše, ale tím, jak jsem se vzdálil do Prahy, zůstávám věrný jenom Závěši. Ty malé kostelíčky, kde zpívají dva tři zpěváci, to nepočítám, to se nacvičí snadno, v sobotu a v neděli se to přehraje a v pondělí už to všichni zapomenou.

Je to dar, když máte hudební sluch a talent a můžete být spokojení, zvlášť, když je vám vděčných 50 děvčat ve sboru a tisíce posluchačů v kostelích.

Devčata odvedou velký kus práce, zkoušek, odehraje se pár koncertů a je konec. Ale zase přijde nový nápad a další téma a jiný koncert. Milena Horníková, sbormistryně, Soňa,

výborná klavíristka, celý spolek harmonizuje. My se smluvíme, Milena mi nechává volnou ruku, domluvíme se, kde budou sóla, společný trojhlas – a já tedy tomu ušiju jakýsi kabátek. Rád kombinuji kousek sóla, třeba i jen na část písničky, ono to krásně okoření. Píšu většinou do trojhlasu, čtyřhlas už se většinou tak trochu ztrácí.

Ano, a mělo by se vůbec víc zpívat, příjemný býval i kostelní sbor u nás v kostele, kde zpívalo několik děvčat ze Závěše...

Lidé v kostele dnes už neumí zpívat písničky, a to je škoda. My mši vždycky v pátek nazkoušeli, a děvčata to pak v kostele takřkají »táhla« a lidi se přidávali...

To je věčný souboj varhaníků s lidmi, oni si lidi myslí, že jsou v kostele – a tak musí být všechno správně důstojné a pomalé, že se všechno musí protahovat, a tak na konci písničky drží dlouho notu – a ona je tam zrovna krátká. Kostelní styl se v našich zemích zastavil příchodem komunistů a nám všem vypadlo těch 40 let. Když už se zase kostely otevřely životu, lidi se ve vzpomínkách a v realu vraceli k tehdejší starší době. A vývoj, tak jako v jiném našem životě, se tam nepohnul dopředu. Proto tak kostelní svět zůstává, lidi se v něm mnohdy necítí dobře, když jim tam dáte jinou hudbu, tak ji nepřijmou, prostě v mnoha ohledech to není přirozené. Ve Španělsku, Itálii, celý kostel při mši s chutí zpívá, je konec, lidi vycházejí z kostela a oni ještě zpívají – co říkám, oni přímo řvou. Cítí se tam dobře, je jim to vlastní, a tak by to mělo přirozeně být.

Knihovna, kde se zastavil čas

Kdo by neznal hlubockou knihovnu? Kdo by neznal Marušku Krejcarovou? Možná i vy to máte tak, že od dětství pod vánočním stromkem vítáte nejraději stále stejný dárek: knihu. Ještě lépe: knihy! Abyste si mohli vlézt pod deku s miskou vánočního cukroví a hrnkem čaje a prožili hezky v teple nějaké krásné dobrodružství, lásku nebo horor. A pokud vám náhodou letos Ježíšek nenadělí, zásobte se pro jistotu předem u Marušky v knihovně. Věřte mi, žádná elektronická čtečka vám nenahradí opravdovou knihu s příběhem, šustivými listy a krásnými ilustracemi. Pokud vám tedy není pět let, a tou čtečkou není maminka, tatínek nebo babička či dědeček.

Maruška a knihovna. Bylo to někdy jinak? Vzpomeňte si na svůj první zážitek s knihovnou? Byla jsem asi ve třetí třídě, když jsem začala chodit do knihovny U Renců, poprvé jsem tam šla s kamarádkami, které byly starší a do knihovny chodily, zalíbilo se mi to, a začala jsem chodit už sama a pravidelně.

Takže jsi už od dětství knihy měla ráda. Vždycky jsme měla knížky ráda, čtu hodně a pořád, už od malička. Češtinu a literaturu jsem měla ve škole oblíbené.

Jakou knihu jsi v dětství měla nejradši? Určitě to byly Děti z Bülberbynu, ty jsem jako dítě milovala. Ale ano, i Boženu Němcovou

jsem ráda četla, její povídky, Erbenova Kytice se mi líbila... A dnes? Miluju Čisté radosti života (Šmíd), Čapkovy Povídky z jedné a druhé kapsy, Malého prince, Co život dal a vzal, Vejce a já a mám moc ráda knížky Pavla Čecha – třeba Velké dobrodružství Pepíka Střechy. Ty jsou krásné, malovaná poezie.

Byly chvíle, kdy mě právě práce v knihovně, lidi kolem mne, i knížky, které mám ráda, drželi nad vodou.

A musím říct, že třeba novela Muž, který sázal stromy, mě poprvé naprosto uchvátila, často se k ní vracím a ráda ji při čteních v knihovně čtu školním dětem. Vždycky má velký ohlas.

A jak ses dostala do knihovny na místo knihovnice?

Někdy v roce 1980 jsem nastoupila do knihovny brigádu na úklid, to jsem byla na mateřské dovolené a knihovna tehdy byla v budově v Masarykově ulici, kde je dnes spořitelna. V té době se paní knihovnice roznemohla a já po dobu její nemoci za ni zaskakovala. A protože pak odešla do invalidního důchodu, já zůstala, a tak jsem se díky náhodě stala knihovnicí.

V knihovně jsme tehdy byly dvě, ještě s paní učitelkou Vojtovou, která pracovala na poloviční úvazek, ale teď už jsem v knihovně dlouho sama. Moje životní pracovní cesta tak byla náhodou vlastně přímá cesta do knihovny a pro mě to bylo velké štěstí.

Čím žije knihovna?

Knihovna je omezena financemi na nákup knih, limit nemůžu překročit. Musím tedy každý rok vyvážit tituly z beletrie, aby tam byli zastoupeni čeští i zahraniční autoři, beletrii pro děti, naučnou literaturu pro děti i dospělé... Zorientovat se v počtu titulů, které vycházejí (ročně je jich asi 18 tisíc, z toho polovina beletrie)

to je procházka dost hustou džunglí... Vybírám na základě edičních plánů nakladatelství, osvědčené autory беру přednostně, čtu žebříčky nejoblíbenějších knížek a recenze – nicméně třeba recenze je skvělá a knížka přesto leží na pultě a nečte se, někdy mě zaujme i obálka, tak to risknu. Když je knížka dobrá, nemusí mít ani reklamu a cestu k lidem si rychle najde. Například když přivezl dealer Žitkovské bohyně od hodně mladé a skoro neznámé autorky, vzala jsem je do ruky, řekla si: zkusím to... a ona jde opravdu z ruky do ruky. Později se ukázalo, že ta kniha si získala velkou popularitu i odborné ocenění.

Další knížka, která je také poslední rok velmi oblíbená, je Hájičkova Rybí krev. Ta je také na záznam a čeká se na ni. Další český oblíbený autor je Vlastimil Vondruška a jeho historické romány a kriminální příběhy, lidem se hodně líbí.

Musíš knihy také vyřazovat?

Samozřejmě musím, knihovna není nafukovací. Většinou se vyřazují knihy, které už opravdu dožily, jsou ohmatané, poškozené, staré. Nejstarší knihy mám ve vydání, které nám připomene naše dětství, zejména třeba u poezie, Machara, Puškina... Pokud chybí listy, nebo je kniha poničena, jde do sběru. Pokud je v relativním pořádku, nabídnu knihy třeba Domovu důchodců, protože pocit, že knihu odsoudím ke zničení, je pro mě nepříjemný. Stává se také, že lidé likvidují knihovnu doma, a přinesou mi k nabídce nějaké tituly. Doplním je do knihovny, pokud potřebujeme, a zbytek se svolením dárce dávám do regálu před vstupem do knihovny, tam si je lidé rozeberou.

Maruško, z vlastní zkušenosti vím, že si knihovnice psycholožka. Umíš vybrat čtenáři knihu, kterou chce nebo potřebuje a přímo odezíráš čtenářům z očí jejich přání. Jak to děláš?

Až když jsem byla v knihovně rok dva, zjistila jsem u pravidelných čtenářů, co čtou a co je baví, takže už vím, co jim nabídnout. Někdo čte jen české detektivky, někdo zase jenom anglické, někomu je to úplně jedno – prostě na pravidelného čtenáře se umím naladit. Dnes už mi stačí pár měsíců, abych dotyčného trochu poznala, a už vím, jakou knížkou mu udělám radost. Někdo zas neví ani jméno autora, ani název knihy, vzpomenete si jen, že je to

FOTO: JAN PIRGL

o jeptiškách... a mě už ťukne, že je to kniha o českých kláštorech... a už vím. To mě baví.

Nemůžu všem nabídnout všechno, nemám všechny tituly, které jsou na trhu k mání. Ale snažím se najít alespoň něco podobného, nebo jinou knihu jeho oblíbeného autora. Nechci, aby někdo odešel z knihovny zklamaný nebo s pocitem, že se mu nikdo nevěnoval nebo mu nechtěl pomoci ve výběru. Chci, aby čtenář odešel spokojený a s knihou, která ho potěší. A mě pak zase potěší, když ji přijde vrátit a řekne, že se mu líbila, záleží mi na zpětné vazbě.

Miluju hlášky čtenářů: Něco zamilovaného mi najděte, ne aby to bylo o práci! Nebo: Prosím něco ze života! Každému ráda pomohu, ale pokud si chce dotyčný vybírat sám, je tady volný výběr, může si procházet regály sám. Dneska hledá většina lidí spíše oddychovou četbu, nebo životopisy, muži mají zase rádi třeba válečnou literaturu, II. sv. válku a podobně.

Jak vychováš své čtenáře? Aby neměli doma knížku půl roku...

Ano, snažím se, a dnes to jde snadno, protože půjčují přes počítač, a ten všechno registruje a hlídá. Takže kdo vrací pozdě, zaplatí upomínku. Počítač je pro knihovníka velká výhoda, protože pamatovat si všechno nemůžu, takhle mohu čtenáře popohnat, napsat mu mail, nebo poprosit o rychlejší vrácení, když je na knihu záznam od dalšího čekajícího čtenáře.

Až bude katalog knih naší knihovny vyvěšen na stránkách města (již byl zahájen zkušební provoz), budou si moci čtenáři objednávat výpůjčky po internetu, ale samozřejmě vyhovím i dnes, když do knihovny zatelefonují nebo pošlou e-mail.

Ale mám všechny čtenáře slušné a milé, se všemi si rozumím.

Nejvíce chodí lidé důchodového věku, víc ženy než muži, potom studenti, protože potřebují hodně literatury načíst do školy, dřív více chodily děti samy, dnes spíš s maminkami, tatínky nebo prarodiči. Povinnou četbu pomáhám vybrat často, už ji mám v malíčku, a vybírám podle různých kritérií, studenti mají třeba jediné přání: Ať je to ta nejtenčí kniha od zadaného autora.

Musím říct, že bych ani nechtěla pracovat v nějaké velké knihovně, kde bych třeba jen stála a brala od lidí knihy, dělala jednostrannou část knihovní práce. Celistvost knihovnické agendy mě baví, mám pocit, že díky tomu nehloupnu. Musím říct, že práci v knihovně mám moc ráda.

Ono to je vidět. A navíc nemyslím, že proto, že je naše knihovna v malém městě, že je to knihovna chudá.

To si určitě nemyslím! Samozřejmě by si každý člověk – i knihovnice – přál, aby měl neomezeně peněz na nákup čehoholi. Já bych nakoupila knihy. Teď letí hodně severské krimi, máme ho tady alespoň pár titulů. Vždycky se tu najde to, co mají velké knihovny. Padesát odstínů šedé a další díly – to je sice odlehčená, trochu erotická literatura, která je právě v kurzu – ale neodmítám ji. I knihy podléhají módě, a proč se bránit, takové knížky mi »vydělávají«. Díky nim stoupají výpůjčky – na konci roku knihovna vykazuje, kolik se vypůjčilo beletrie, naučné literatury, časopisů a dalších kategorií. A v Jihočeské vědecké knihovně Č. B. pak

Tabulka s vyhláškou v hlubocké městské knihovně:

Všeobecně známo, že používáním kněh z veřejných knihoven nakažlivé nemoce, zvláště pak tuberkulóza, přenášeti se mohou. Dle nařízení c.k. okresního hejtmanství se čtenáři upozorňují aby vystříhali se převrácení listů nasliněnými prsty, kašláním a kýčáním nad otevřenou knihou...

Dále jest povinností každého čtenáře, aby knihu hned po vypůjčení čistým papírem obalil, který při odevzdání knihy opět sejme...

uveřejní tabulku knihoven a jejich výpůjček, takže já opakovanými častými výpůjčkami oblíbených knížek získávám body.

Takže Božena Němcová to být nemusí, může to být erotický román a hned je knihovna úspěšnější.

Nemylme se, i Němcová je hodně žádaná, Babička nebo Divá Bára mi hodně často přepisuje výpůjčky v povinné četbě, směje se Maruška.

Veselá historka z knihovny?

Mám rozsáhlou sbírku věcí, které lidé zapomínají v knihách nebo je používají jako záložky. Občas dělám besedy nad knihami, tak i některé poklady z téhle sbírky ukazuju. To je taková moje sbírka pro radost. Ve sbírce najdete: tužky, pohlednice, sáček čaje, úhloměr, obal od acylpirinu, vyliovaný hořec nebo růže, toaletní papír (nepoužitý), napichovátko od jednohubky, fungl nové dámské silonové ponožky ještě nevybalené ze sáčku, několikero hřebenu, dopisy, legitimace, kapesník, letenku Madrid – Praha, pívni tácky, fotografie, dobíjecí kupon do mobilu, průkazku Lesní stráže, pívni tácky, vstupenku na ples (rok 1978, vstupné 20 Kč)... a mnoho jiného.

Veselých příhod je víc, ale mám jeden docela hezký zážitek: přišel sem nabízet knížku nějaký cestovatel, psal o Japonsku a přivedl s sebou přítele – a to byl pravý Japonec. Nabídl mi cestopisy po Japonsku a rozhlíželi se tady. A mezitím přišla paní, měla napsaný seznam knih a mezi jinými tam byl uveden Haruki Murakami, a ptala se, jestli od něj něco mám. Dostala ho a cestovatel s Japoncem se mezitím vrátili k pultu a ptali se, jestli mám také nějakou literaturu z Japonska. Japonec měl ohromnou radost, když mu paní ukázala, co si zrovna přišla půjčit. A já měla radost taky, že jsme světová knihovna.

Já jsem knížkami trochu postižená, protože když třeba jedu na dovolenou a ležím na pláži, tak se dívám kolem sebe, co kdo čte. Knížky a jejich obálky vychází mnohdy stejné u nás i v zahraničí, a tak se rozhlížím a říkám si: tuhle mám, tuhle mám, tu taky, a jsem spokojená, že nezaostáváme za světem. Svědčí to o globalizaci dneška, dřív to takhle samozřejmě nebylo, aby se po celém světě četly ve stejný čas stejné knihy.

Ale v knihovně preferuji i autory z nejbližšího okolí, Kočky to vědí líp od poněšických Jitky Baliharové a Oldřicha Přibíka, knížky pana Andresky, Selské baroko, Rybí krev a jiné od týnského Jiřího Hajíčka, to jsou knížky, které jsou ještě víc »naše«.

Kolik máš vlastně čtenářů, máš je spočítané?

Na nedostatek čtenářů si knihovna na Hluboké stěžovat nemůže. Pokud někdo odejde, objeví se zas jiný čtenář, spíš je pravidlo, že lidé, kteří do knihovny začnou chodit, zůstávají věrní po celý život. Třeba paní Marie Oušková, Karel Běhouněk a jeho maminka, věrná čtenářka paní Křížová,

paní Korešová z pošty, velký knihomol – a mnozí jiní, to jsou moji nejvěrnější – ti už do knihovny chodili, když jsem do ní nastoupila a jsou velmi pilní čtenáři... A pro všechny čtenáře je tu připraveno aktuálně 12 108 svazků.

Aby se s knihovnou seznámily i děti, připravuji tématické programy, *Celé Česko čte dětem*, pravidelně chodíš číst ty jako redaktorka Zpravodaje, žádaný je vtipný pan starosta, toho mají děti moc rády (čte Vinnetoua nebo Mikulášovy lapálie nebo povídky Grossmanna a Šimka), pan Píša z Panoramy – četl verneovku Dvacet tisíc mil pod mořem, Olga Trčková z Knihy, nezapomenutelná byla Lucie Jozová a její Gulliverovy cesty, Míša Prchalová ze stavebního úřadu a další... Malý čtenářský kroužek připravuji pro důchodkyně, vyberu zajímavé knížky roku, přečtu úryvky nebo o nich něco řeknu a potom si podle seznamu můžou vybírat...

Spolupracuji s AJG, připravujeme výtvarné literární výstavu, já se podílím na literární části, letos se chystá čtvrté pokračování: *Když se hudba vybarví*. Dělám programy pro školky – první seznámení s knihovnou, pro školy, výstavy dětských prací.

O budoucnost knihovny tedy není obav. Ani menší obce nemusí být bez knihovny, tam se vyplatí, aby si do místní knihovny knihovník půjčil určitý objem knih z Jihočeské vědecké knihovny Č. Budějovice a po přečtení je zase vyměnil za jiné. Ale aby se tam knihy kupovaly, to je plýtvání penězi.

V hlubocké knihovně najdeme jenom české knihy, nenajdeme tady ani cizojazyčné knihy, ani žádné hudební nosiče, od toho je budějovická JVK.

Retro hlubocká knihovna se pyšní pravými dřevěnými policemi na knihy, jsou někdy z poloviny sedmdesátých let. Stěhovaly se s Maruškou tam, kam knihovna předsídlila – z Masarykovy ulice do zdravotního střediska, to bylo roku 1993. Stejně tak nábytek pamatuje sedmdesátá léta a směle by se tady dal natáčet film z dob reálného socialismu. Tady se zastavil čas, směje se Maruška, ale mě to nevádí, mám to tady ráda, jaké to je. Radši dám peníze do knih než do nového nábytku. Proč měnit to, co dobře slouží? Z moderní doby mi sem přibýly jenom počítače a tiskárny, jsme připojeni na internet, pravda je, že počítač knihovníkům ušetří spoustu práce a dnes už je nepostradatelný.

Na jednu stranu si říkám, prožíváš svůj život v knihovně, žádná závratná kariéra, pořád to stejné. Neměla jsi jiné touhy a ctižádosti?

Vůbec ne. Jsem tady šťastná a spokojená. Čím jsem tady déle, tím víc toho o knihovně vím, o všech knihách, které tady jsou, a když se mě někdo zeptá, v hlavě mi to sepne – a hned vím, do které police sáhnout. Je to povolání pro věrné povahy, nemám ambice dostat se někam výš a dál.

Dokud nebyl internet, chodili lidi jenom do knihoven, studenti tvořili referáty, dospělí čerpali informace jenom z knih. Tehdy jsem

hledala a věděla, vyznala jsem se v leccčem a rychle nacházela, co bylo potřeba. Dneska si každý sedne a google mu to vyhledá, ale myslím, že tím hloupneme...

Jak ti vděční čtenáři děkují?

Různě. Přijdou a poděkují, že si skvěle počteli. Nebo mě zastaví na ulici a pochvalují si, že si na dovolenou vezli ty správné knížky. Mávají na mě v obchodě a volají, že jsou zrovna v nejnapínavějším místě detektivky. To mám nejradši. Občas dostanu čokoládu, nebo kytku. Několikrát to byla vajíčka. Stará paní Kráslová mi pletla ponožky. Snažím se dělat lidem radost a oni mi to oplácejí.

Myslím, že jsi všeobecně oblíbená osoba.

Mám tu práci ráda a baví mě. Všichni, kteří mohou dělat práci, která je baví, mají štěstí. A je to štěstí hodně velké!

Všechno je vlastně o dobré náhodě. Jako mladé holce se mi líbilo v knihkupectvích, určitě by mě bavilo knížky prodávat, ale knihovna je možná ještě lepší. Náhody nám někdy splní životní sen a náhody jsou důležité. Měli bychom za ně být vděční.

A co takhle knížky psát?

Ani náhodou, takové ambice nemám. Víím, co komu půjčit, víím, co kdo rád čte, když knížky objednávám, už víím, koho s nimi potěším, ale psát, to neumím.

Jak počítače šetří knihovnici čas? Dnes se v knihovnickém programu zanesou všechny knihy do počítače, takže už žádné ručně nebo strojem vypisované lístky do registru. Proto snadno zjistíme, že místní knihovna má právě teď 12 108 knih. Když se program pořídil, Maruška do něj všechny knihy jednotlivě vepsala a založila. Záznamy o každé knize doplnila a informace o nových knihách už se stahují přímo s dodávkou knih. Pravidla katalogizování jsou daná, i když co knihovník, to trochu jiný styl. Dříve se katalogizovalo podle Národních českých pravidel, nyní je přijat program AACR2 podle anglo-amerických pravidel. Uvádí se autor, název knihy, cizojazyčný název, překladatel, ilustrátor, anotace o čem kniha je, i charakteristika knihy: psychologická, historie, román, cestopis a podobně, kolikáté je to vydání, cena a mezinárodní číslo knihy ISBN – to se v našich zemích začalo používat až v roce 1989. Od té doby tak vlastně každá kniha, vydaná nakladatelstvím, pokud není vydaná vlastním nákladem autora, má své rodné číslo – či čárový kód knihy.

Takže celý dřívější katalog, který byl vypsán na lístcích, teď tvoří počítač a i návštěvníci si tady v knihovně v něm mohou katalogem listovat. Každá kniha, která se zanesla do fondu má své knihovní přírůstkové číslo na čárovém kódu, orazítkuje se, obalí do průhledné fólie a může jít ke čtenáři.

O koních, dětech, koních, srdci, koních a o Dvoře Vondrov

»Jinak voní seno koním a jinak zamilovaným«, napsal polský básník, satirik a překladatel Stanisław Jerzy Lec. Nepochybně měl pravdu, ale... jak vlastně voní seno těm, kteří jsou zamilovaní do koní? A jaký je život koní s lidmi a lidí s koňmi? Kde jinde hledat odpovědi, než ve Dvoře Vondrov, a u koho jiného, než u ředitelky Gabriely Kozákové, s kterou jsme se sešly u příjemného povídání, které bylo jen občas symbolicky podkresleno ržáním koňských hlasů a klapotem podkov po historické dlažbě vondrovského dvora.

O Dvoře Vondrov čteme a slyšíme nejčastěji v souvislosti s oblíbenými a tradičními akcemi – Velkou cenou Města Hluboká nad Vltavou, Dnem dětí v sedle k Mezinárodnímu dni dětí nebo Halovými závody v parkuru nebo Jarními a Podzimními drezúrními závody. Jak ale vypadá běžný, každodenní život ve Dvoře Vondrov?

Ještě než odpovím na otázku, ráda bych využila příležitosti a krátce se ohlédla za uplynulou sezónou. I když pro nás ještě nekončí, máme před sebou další už tradiční akci, a tou je Mikuláš ve Dvoře Vondrov (rozhovor vznikl v době před Mikulášem, pozn. aut.). To je jedna z akcí, kterou jsme původně začali dělat pro členy našeho jezdeckého klubu a postupně se čerti, Mikuláš a andělé na koni stali atrakcí i pro širší hlubockou veřejnost, což nás moc těší. Práce s dětmi a pro děti je jednou z priorit naší činnosti a máme radost, že návštěvnost akcí pro děti pořád potvrzuje, že o koně a naše aktivity je zájem... Ale podobné je to i s dalšími akcemi, třeba zmíněnou Velkou cenou, to jsou parkurové závody, které se konají vždy v posledním srpnovém víkendu a jsou příležitostí k setkání nejen jezdců, trenérů, lidí od koní, ale i »laiků«, kteří mají koně prostě rádi a umí ocenit jezdecké umění parkurových dvojic. Z tohoto pohledu tedy hodnotím sezónu, kterou už máme téměř za sebou, jako úspěšnou, je třeba zdůraznit, že díky za to patří i sponzorům, kteří nás podporují.

Ano, to je ta nejvíc viditelná část činnosti Dvora Vondrov. Jak ale vypadá ta veřejnosti méně známá a přesto podstatnější? O kolik koní se na Vondrově staráte a jak vypadá takový běžný »vondrovský« den?

Ve Dvoře Vondrov máme 20 koní a poníků, kteří nám patří, a dále je zde ustájeno dalších

50 koní soukromých majitelů, kteří využívají našich služeb, tedy komplexní péče o koně. V praxi to představuje už zmíněné ustájení v boxech, krmení, napájení, kydání, sledování zdravotního stavu koní, pokud má majitel zájem, tak také vypouštění koní do venkovních výběhů. Zajištěna je samozřejmě i veterinární péče. Majitelé se tak svým koním mohou věnovat hlavně v té rekreační nebo i závodní formě. A jak vypadá náš běžný den? To už asi vyplývá z toho, co jsem uvedla k péči o koně, je to vlastně nikdy nekončící koloběh krmení, kydání, vyvádění koní do výběhů, zajištění všeho, co každý jednotlivý kůň potřebuje. K tomu samozřejmě navíc patří údržba budov, údržba sedel, postrojů, příprava akcí, organizační věci v souvislosti s provozem a tréninky v hale. Je toho dost, nevím, jestli by podrobnější informace byly až tolik zajímavé.

Jací koně – mám na mysli plemena – jsou obyvateli vondrovských stájí?

Koně, které patří přímo nám, tedy Dvoru Vondrov, jsou čeští teplokrevníci, máme také poníky a huculy. Jinak zde máme oldenburgského teplokrevníka, anglického teplokrevníka, fríského koně, haflinga, českého teplokrevníka, belgického teplokrevníka a kladrubského koně.

Poníci a huculové jsou dětmi milovanými hvězdami Dnů dětí v sedle i dalších akcí. To je ale zase jen ta víc viditelná část – tou druhou je dlouhodobá práce s dětmi, které jsou v přípravce jezdeckého klubu. Jak dlouho už se dětem věnujete a jak výchova malých jezdců probíhá?

Jak už jsem řekla na začátku našeho rozhovoru, je práce s dětmi jednou z našich priorit a rozvíjíme ji už od začátku 90. let. Jde skutečně o takovou přípravku, kam přichází děti zhruba od tří let věku a postupně se učí na koni, přesněji, na ponících a později huculech, jezdit. Ty úplně nejmenší děti začínají tréninky na tzv. voltiži, postupně, tak, jak se jim zpevňují svaly a získávají zkušenosti, přechází do dalších tréninkových fází. Děti se ale učí především koně znát, komunikovat s nimi, vnímat, že je to živý tvor, hledají si prostřednictvím koní vztah i k dalším zvířatům, k přírodě. Tréninky probíhají hravou formou, děti i koně to musí bavit, samozřejmě každý úspěch, každá povedená jízda je motivací k dalšímu tréninku. Děti chodí na tréninky jednou týdně, pokud mají zájem a rodiče souhlasí, mohou chodit i na individuální tréninky. Postupně pak se zvládnutím jezdeckých dovedností a také s tím, jak rostou, přejdou z poníků na huculy a z nich pak na velké koně. Děti to, co se naučily, s velkou chutí předvádí na nejrůznějších akcích,

kteří tady na Vondrově pořádáme, a mají radost, když se jejich vystoupení líbí. Některé u jezdeckví vydrží, některé si časem najdou jiný zájem, ale pak se zase ke koním vrátí. Rozhodně ale získají vztah k živým zvířatům, což už dnes není až tak samozřejmé, mnoha dětem jsou bližší počítače, televizní pořady – o to víc si každého malého zájemce o ježdění na koni vážíme a snažíme se pro děti i rodiče vytvořit co nejlepší podmínky podle individuální domluvy.

Mnozí rodiče odmítají splnit prosbu dětí »Mami, já chci jezdit na koni« s tím, že je to nebezpečné. Je tomu opravdu tak?

Jezdeckví je sport a snad kromě šachů neznám žádný sport, kde by se občas určitý rizikový moment nevyskytl. Ale! Především, u nás je bezpečnost na prvním místě, a to jak bezpečnost dětí, tak i koní... no ano, protože i koni může nešetné zacházení ublížit. Tréninky vedou zkušenosti trenérů, děti mají na hlavách přilby, mohou mít i chrániče páteře. Tím, že dítě se učí jezdit pomalu, postupně, získává nové pohybové schopnosti, lépe koordinuje pohyby, zvládá rovnováhu, zpevní si svaly, záda, tím se riziko úrazu z neobratnosti snižuje. Samozřejmě k tréninkům vybíráme takové poníky nebo koně, kteří jsou svou povahou, mírností, trpělivostí vhodní. Jezdeckví určitě není rizikovějším sportem než kterýkoliv jiný.

Na koních se ve Vondrově učí jezdit i dospělí. Jak dlouho trvá, než je z laika začátečníka, dejme tomu, rekreační jezdec?

Ano, jezdit k nám chodí i dospělí a i když je schopnost naučit se jezdit individuální, trvá to v průměru tak rok. Ale to mluvíme opravdu o ježdění rekreačním, ti, kteří se účastní závodů, ať už parkuru nebo drezúry, musí mít naježděno mnohem víc času. Myslím, že kromě samotného ježdění a kontaktu s koňmi je motivací pro všechny i to, že se tady setkávají s lidmi stejného zájmu, je to o předávání zkušeností, společných zážitcích – pořádáme třeba na podzim Hubertovu jízdu, další tradiční záležitosti, která dnes už má trochu komornější rozměr, ale svého času patřila k největším akcím tady na Vondrově. Bohužel, i na ní se projevilo, že mnozí z nás už mají v úspěchané náročné době méně času. Přesto bych řekla, že to zdravé jezdecké jádro lidí, pro které jsou koně srdeční záležitostí, stále zůstává. A to je motiv, který dává tomu, co na Vondrově s koňmi, pro koně i pro lidi děláme, ten zásadní smysl.

Takže už víme, že na Vondrově voní seno stejně koním i lidem – do koní zamilovaných.

Díky za rozhovor a hodně úspěchů do další (nejen jezdecké) sezóny.

Lucie Burianová

Škola dostala sportovní vánoční dárek

Zeptali jsme se dětí, které vyběhly na nově zrekonstruované atletické dráhy v areálu základní školy na Hluboké, jestli se jim vánoční dárek líbí. Většina dětí volala, že ano, ale ozvaly se hlásky, že by chtěly dráhu ještě delší.

Taková by se sem už nevešla, vysvětluje dětem ředitel školy Jaroslav Schmied. Nová atletická dráha je stejně dlouhá jako ta původní, 150 m, ale je mnohem lepší, protože má kvalitní umělý povrch. Takže při závodění ani jiných aktivitách už děti nebudete špinavé a zaprášené od škváry.

Žaludy, které tady padají z dubů, vám už nebudou znepříjemňovat běhání po dráze – když se na ně špatně šláplo při běhu, mohly jste spadnout a zranit se. Pan školník má teď na úklid dráhy skvělé zařízení, fukar, takže vždycky před běháním dráhu snadno vyčistí a odfouká z ní nečistotu.

Děti panu řediteli zatleskaly, proběhly si ještě jedno kolečko (ve skvělém čase!), zatačky klopily opatrně, nepřešlápaly mimo dráhu – a tak jim zůstaly boty čisté. Děti oběhly dráhu jako vítr, a nakonec radostí vyskočily do vzduchu. Radost někdy nadnáší!

Pana ředitele jsme se ještě zeptali:

Snaha o opravu atletické dráhy byla sama o sobě během na dlouhou trať...

Díky velké trpělivosti jsme se konečně dočkali. Šest let jsme žádali o různé granty a finanční pomoc a letos se nám konečně povedlo provést a ukončit její přestavbu. Jsme šťastní, že dnes je kompletně hotová. A je moc krásná. Finance na pořízení nové atletické dráhy jsme získali ze dvou zdrojů, jeden z nich byly naše vlastní zdroje – zřizovatele školy, druhý grantové řízení Nadace ČEZ, Temelín, oranžové hřiště. Velice děkujeme nadaci, že věnovala zhruba 65% prostředků na pořízení atletické dráhy vysoké kvality.

Dneska si děti dráhu premiérově zkusily proběhnout, ale pravděpodobně to hlavní využití se bude odehrávat až s příchodem jarních a letních měsíců.

Přesně tak, páťáci oběhli první symbolické kolečko. Na jaře začne dráha sloužit z 90 % školním dětem, ale máme tady už i zájemce z řad místních sportovních klubů, kteří by sem rádi chodili tréninkově běhat. Původní dráha byla po těch 30 letech vyžilá, v letních suchých měsících prашná, pády na škváře nepříjemné, děti se vracely ze sportování špinavé, zaprášené a nosily nepořádek do školy. Zkrátka dosloužila a jsme nadšení, že se nám podařilo po všech posledních rekonstrukcích ve škole zvládnout i venkovní sportoviště. Nová dráha má výhodu z hlediska hygienického, další přelajnování přijde na řadu za šest až osm let, nicméně dalších 20, 30 let by měla dráha fungovat v naprosté kvalitě!

Gratulujeme! Některé další plány? Škola snad už nic nepotřebuje – je jako nová, opravená zvenku a jak jsme si všimli, i uvnitř září čistotou a naprostou upraveností, včetně optimistických barev a veselých výmalby.

Škola prošla velkou rekonstrukcí, za kterou jsme zřizovateli, tedy městu Hluboká, nesmírně vděční. Postaralo se o zateplení, nové fasády, výměnu oken. Nyní bychom se chtěli věnovat vnitřku školy, vybavit třídy interaktivními tabulemi a rovněž věčný boj vedeme s počítačovým vybavením, protože dnešní doba taková je a počítače rychle stárnou. Zaměříme se na učební pomůcky a především počítačové technologie.

FOTO: ARCHIV ŠKOLY

FOTO: LUCIE JOZOVÁ

Festival vína Český Krumlov 2013

FOTO: festivalvina.krumlov.cz

■ Vinotéka U Váchů ze Zámostí reprezentovala své město na festivalu vín v Českém Krumlově.

Vytříbená domácí i zahraniční vína, nejen lokální gastronomické speciality, setkání se znalci vína, jedinečné kulisy historického města – to vše a mnohem více je Festival vína Český Krumlov. Přehlídka vín se zúčastnilo 16 vinařů z Rakouska, Německa, Maďarska, Bulharska, Itálie (Toskánsko) a Moravy.

V Pivovarské zahradě se 16. listopadu konala Zahradní slavnost vína.

Ve dvou stanech se během celého dne vystřídalo při ochutnávkách kolem 800 lidí. Každý návštěvník dostal ke vstupence sklenku, žetony a program na hodnocení vín. Na závěr proběhlo vyhlášení pořadí. V kategorii bílá vína zvítězilo vinařství Lahofer Znojmo s vínem Ryzlink rýnský, v červených získalo prvenství Toskánsko.

Naši vinotéce se dostalo velké cti zastupovat vinařství Kubík z Velkých Bílovic. Z dalších vinařů, jejichž vína prodáváme, se soutěže zúčastnilo vinařství Tibor Zapletal, Velké Bílovice a vítěz celého festivalu – vinařství Lahofer ze Znojma, zastoupené p. Pitourem. Takže úspěchu námi prodávaných vín si velice cením.

Po celou dobu festivalu vystupovaly střídavě kapely oblíbená krumlovská Chlapi v sobě a jihomoravská moderní cimbálová kapela Medicimbal. Již nyní se můžeme těšit na příští ročník, na který jsme byli pro dobré umístění pozváni.

Vinotéka U Váchů

**Veselé Vánoce a šťastný nový rok, hodně zdraví
a mnoho krásných zážitků u dobrého vína
přeje Vinotéka U Váchů v Zámostí.**

Úhyn losice Meli

Jistě jste se z rádiových zpráv nebo z facebooku dozvěděli, že naše losice Meli bojuje o život, protože nějaký nezodpovědný návštěvník vhodil do losího výběhu sušenku. Tento příběh má bohužel smutný konec. Naše Meli je již ve zvířecím nebi.

PROČ MELI UHYNULA?

V noci ze středy 13. 11. na čtvrtek 14. 11. uhynula v Zoo Ohrada Hluboká nad Vltavou 1,5 roku stará samice losa, která k nám přišla v květnu tohoto roku ze Zoo Mnichov.

V neděli 10. 11. se u losice projevil silný vodnatý průjem, nechutenství a apatie. Ihned byla zavedena léčba směřující k zamezení alimentární intoxikace. Léčba nebyla ani po několika dnech úspěšná. Provedená patologicko-anatomická pitva prokázala, že příčinou úhynu byl krvavý zánět střev, slezu a toxické poškození ledvin.

Na základě pitevního nálezu a nálezu sušenek a obalů z nich ve výběhu je nanejvýš pravděpodobné, že vznik tohoto onemocnění byl způsoben podáním nevhodné potravy.

Losi jsou zvířata na kvalitu potravy velice citlivá, v podstatě se jedná o potravní specialisty se zaměřením na listy a větve měkkých dřevin, včetně borovice a smrku. K doplnění stravy losi v zoo dostávají speciálně připravené obilninové směsi a granule, zeleninu a ovoce a kvalitní výhradně vojtěškové seno. Jakákoliv nevhodná změna v krmení vede k trávicím problémům! Nejnebezpečnější je pro zvířata nakrmení návštěvníkem zcela nevhodnými lidskými potravinami. V takových případech třeba i po nakrmení rohlíkem dochází k rychlému rozvoji alimentárních intoxikací.

V naší zoo (ale i v dalších zoologických zahradách) se nejedná o první případ nevhodného krmení zvířat ze strany návštěvníků (zde např. srny, gazely, ale i domácí zvířata). Z tohoto důvodu upozorňujeme, že návštěvní řád zoo krmení zvířat nedovoluje. Na toto jsou návštěvníci upozorňováni informačními tabulkami také u jednotlivých výběhů.

Nevhodné je i krmení nezávadnou potravou, protože je to špatný příklad pro ty, co nerozliší vhodné a nevhodné krmení. Zvířata mají v zoo odpovídající vyváženou krmnou dávku podle jejich specifických potřeb, věku a ročního období. Vše ostatní jim škodí. Nejohroženější jsou zvířata, která si zvykla na přítomnost lidí a chodí do jejich blízkosti k oplocení. V očích návštěvníků pak vypadají, že loudí o potravu. Nedělají to ale proto, že by měla hlad.

Pokud chtějí návštěvníci zvířata krmit, je jim to umožněno jen u vybraných druhů, většinou domácích zvířat, a to pouze k tomu určeným krmivem (jako např. granule z automatu).

Zoo Hluboká

Lampionový průvod 2013

Mateřské centrum Hluboká nad Vltavou by chtělo poděkovat nejen za účast a úžasnou atmosféru při letošním lampionovém průvodu »Čtyři roční období«, ale také za příspěvek v podobě dobrovolného vstupného v celkové hodnotě 900 Kč. Tato částka nás motivovala k rozhodnutí, zafinancovat náklady na průvod ze svých zdrojů a vybranou částku darovat na akci Českého rozhlasu: »Daruj hračku«. Jde o nákup dárků a vybavení první domácnosti pro jednotlivé děti z dětského domova, v našem případě v Boršově. Děkujeme a těšíme se další ročník!

MC Hluboká nad Vltavou www.mc-hlubokanadvltavou.estranky.cz

FOTO: ARCHIV MC

Zájezd hlubockých seniorů

Dne 17. 10. 2013 Program: Šumava - Lipno - Lipenská přehrada

Tentokrát jsme z Hluboké vyjeli už v 7.30 hod. Jeli přes Český Krumlov, Rožmberk, Vyšší Brod a Loučovice na Lipenskou přehradu. Zde už nás očekával pan Ing. Libor Peška, zaměstnanec Povodí Vltavy. Zavedl nás do budovy malé elektrárny, kde nás předal panu Pavlu Miškoví, zaměstnanci ČEZ, který nás seznámil s provozem elektrárny a promítl nám film o stavbě přehrady. Dozvěděli jsme se mnoho zajímavého jak o Lipenské přehradě, tak i o dalších přehradách v České republice. Také o ostatních zařízeních obnovitelných zdrojů energie.

Přehrady na Vltavě – od horního toku: Vodní dílo Lipno I., VD Lipno II., VD Hněvkovice, VD Kořensko, VD Orlík, VD Kamýk, VD Slapy, VD Štěchovice, VD Vrané (už před Prahou).

Vodní dílo Lipno: rok 1950 – zahájení stavby, rok 1958 – během roku napouštění jezera a elektrárna postupně dávána do provozu, rok 1959 – turbíny TG1 a TG2 uvedeny do provozu. Zároveň s VD Lipno I. se stavělo VD Lipno II. ve Vyšším Brodě jako vyrovnávací nádrž s Kaplanovo turbinou. VD Lipno I. je naopak vybaveno dvěma Francisovými turbinami o výkonu 60 MW. Každá z obou turbin je spojena generátorem.

Přehradní nádrž Lipno je největším umělým jezerem v České republice s plochou o rozloze 4.870 ha. Leží v nadmořské výšce 726 m n.m. a má objem 309,5 mil. m³ vody. Délka vzdutí je 44 km a průměrná hloubka je 6,5 m, max. hloubka 25 m. Přehradní hráz je 296 m dlouhá a 25 m široká. Ze dvou třetin je zemní a z jedné třetiny tížná – betonová, se dvěma funkčními bloky, kde jsou umístěna dvě přelivová pole a dvě základové výpusti na odběr průmyslové vody. Během let se od roku 1981 prováděly generální opravy zařízení, v roce 2007 pak byla provedena modernizace ŘS ELI II. A v tomto roce 2013 je postupně prováděna výměna obou turbin.

Pan Libor Peška nás zavedl do vnitřku přehradní hráze a seznámil nás se vším, co se týká obsluhy strojních zařízení a práce v elektrárně. Vše je zde řízeno automaticky a proto tu není mnoho zaměstnanců.

Po prohlídce přehrady jsme jeli okolo holandské Mariny Lipno, kolem jezera přes Frymburk, Milnou, Černou v Pošumaví a Hůrku do Horní Plané, kde jsme měli na 12.30 hod. objednaný oběd (výběr ze dvou jídel) v restauraci »Na Pláži«. Po dobrém obědě jsme pokračovali do Olšiny, kde je trvalá expozice »Olšina a rybářská bašta«, která stojí na hrázi rybníka Olšina. Tato expozice je majetkem Vojenských lesů, a znázorňuje těžký život zdejších lidí v lese při těžbě dřeva, jeho svážení v zimě na saních, v létě s koňmi, plavení vorů po Schwarzenberském kanále atd. Jsou zde vystaveny fotografie zaniklých obcí i jejich obyvatel. Také barevné fotografie rostlin, hub, zvířat a ptáků a hlavně šumavské krajiny v každé roční době. Většinu těchto fotografií pořídil manžel naší průvodkyně z této rybářské bašty paní Flíčkové.

Po prohlídce olšanské expozice jsme se vrátili do Horní Plané, kde jsme vysadili paní průvodkyni a pokračovali dále Šumavou přes Pernek, Želnavu, Slunečnou, Pěknou, Chlum, Jívno, přes Volarský potok do Volar, odtud do Lenory, dále přes Kubovu Huť, Výrov, kolem Netolic, přes Němčice, Česnovice a kolem Bezdřeva a zámku Ohrada až domů.

Na Hlubokou jsme dojeli v 18.30 hod. ještě za světla. Opět ve zdraví a v pohodě díky panu řidiči Zevlovi a našim obětavým vedoucím Ing. Marii Hanušové a Ing. Josefu Jirátkovi. **Zapsala B. Jakubcová**

Nevítaná návštěva!

V listopadu se až v dolní zahradě zámku objevila parta vandalů – divočáků. Skupina černé zvěře se dostala až do líbezného zákoutí zámecké zahrady a samozřejmě po nich zůstaly stopy. Divočáci se nechovají právě vybíravě, rozryjí a poničí co se dá. A to můžeme být rádi, že se tam s nimi nikdo nepotkal. Jejich návštěvu zaznamenaly kamery – a záběry tak vysvětlily, kdo se choval v zahradě jako škodná.

Přemnožená černá zvěř páchá čím dál větší škody, a tak není divu, že odstřely zvěře už se provádějí i v lokalitách jako je hlavní město Praha. Doufáme, že si další návštěvy zámku zvěř propříští rozmyslí.

Schwarzenberské lovecké bratrstvo

**Myslivecké bratrstvo sv. Eustacha v Hluboké nad Vltavou
- Kniha pod stromček**

Krásnou publikací plnou půvabných dobových ilustrací a reprodukcí vybraných archiválií jsem zalistovala s jedním s autorů, panem JUDr. Bohuslavem Petrem, hlubockým občanem. Se svými dvěma přáteli – PhDr. Václavem Ramešem a Bc. Jindřichem Petrem, pomohl na svět této knize o tajemném hlubockém spolku z časů minulých. Narodila se právě teď. Ve státním oblastním archivu Třeboň je ve fondu Velkostatek Hluboká nad Vltavou dochována zřizovací listina knížecího Schwarzenberského loveckého bratrstva z roku 1706 a v kopii matrika členů téhož bratrstva z roku 1710 (originál je na pobočce v Českém Krumlově).

ILUSTRACE Z KNIHY

Co v knize najdeme?

Kniha je svědectvím o loveckém bratrstvu, i dokladem o dávných předcích na panstvích Hluboká, Třeboň a Drahenice. Jednoduše vysvětleno, tehdy si hajní schwarzenberského panství se schválením knížete Adama Františka ze Schwarzenbergu založili spolkovou pokladnu a bratrstvo, něco jako podpůrný spolek pro případ podpory svých členů, či jejich vdov a dětí... Stávalo se, že hajného zastřelili pytláci, došlo k neštěstí, nemoci, a tehdy se spolek postaral o vdovu, pomohl rodině, nechal vystudovat syna...

Významný byl i náboženský rozměr činnosti bratrstva, do kostela chodili tehdy z Hluboké ještě na Hosín, platili vstupní poplatek i příspěvky, povinně se cvičili ve střelbě ve vlastní střelnici tady na místě dnešního Záměstí, pořádali střelecké slavnosti, měli vlastní prapor, žili zkrátka bohatým spolkovým životem. Byla to vlastně nejstarší myslivecká korporace v Čechách.

Celá spolková činnost zanikla roku 1941 zrušením německou okupační správou.

Význam bratrstva spočíval ve zdokonalování členů v odborných dovednostech, i v tom, že vnášelo do myslivosti duchovní rozměr.

Publikace má tři duchovní otce, jak jste se dali dohromady?

Jednoduše. Já byl 15 let ředitelem okresního soudu a Václav Rameš zase ředitelem třeboňského archivu, a protože my do archivu ze soudu vozíme ukládat spisy, potkali jsme se a spřátelili se. A já jako myslivec, kterého vždycky bavila historie a povědomí o spolku na Hluboké je, pamatuji, že jsem o něm kdysi četl článek v 70. – 80. letech v mysliveckém časopise... zavedl jsem zkrátka na toto téma řeč. A poprosil, jestli by o spolku něco v archivu nezjistili. Shodou okolností mají v Třeboni zakládající zelenou knihu. Snažili jsme se dohledat i další podrobnosti a archiválie, ale bohužel moc se jich nedochovalo. Přesto v knize najdete nejen zakládací listinu, ale i jmenný seznam všech členů, takže určitě tam hlubockí najdou nějaké své předky, a historici přidali i mnoho dalších informací. Text originálu německy psané zakládající listiny je zde uveřejněn i v překladu. Všechny tyto archiválie jsou publikovány poprvé, obsah zakládající listiny dosud nikdy nebyl uveřejněn.

Slovo úvodem knize vepsal Karel Schwarzenberg:

Bratrstvo sv. Eustacha je věru ctihodná společnost, která hrála větší roli v dějinách jižních Čech, než by se na první pohled zdálo. Již Ferdinand, otec knížete Františka, vládl velice zodpovědně. Jak známo – jeho příspěvek k obraně Vídně proti Turkům byl klíčový v dobách, když dvůr a všichni kdo mohli, opustili metropoli monarchie kvůli moru. On zůstal a spravoval toto město velice tvrdě, ale spravedlivě, a pomohl tak překonat epidemii, kterou si v dnešních dobách můžeme těžko představit.

Na vlastním panství pomohl zakládat mnoho špitálů a vidíme u něho první základy sociální péče. Za jeho syna tyto snahy pokračovaly, ač kníže Adam František byl barokní vladař se všemi dobrými i stinnými stránkami. Pocit zodpovědnosti po svém otci zdědil. Když převzal vévodství krumlovské, psal svému vrchnímu správci: Byl nám svěřen největší poklad království Českého, a nikoliv, jak bychom snad očekávali: Stali jsme se majiteli šumavských lesů. Není divu, že tento přístup přijali též četní jeho zaměstnanci.

Bratrstvo sv. Eustacha bylo založeno v 17. století a prokazuje na jednu stranu silné vztahy a pocit pospolitosti schwarzenberských zřízců, ale také poskytovalo možnost pojistit se pro případ nehody či pokročilého stáří. Toto bratrstvo a jeho prostředky, které postupem času nasbíralo, se stalo vzorem a začátkem mnoha sociálních zařízení, která vyznamenávala schwarzenberské zaměstnance až do 20. století, kdy politické zásahy, ale též vybudování státní sociální sítě přinesly konec tomuto ve střední Evropě jedinečnému zařízení.

Díky archivům se dozvíme ledacos, co by bylo nevratně zapomenuto...

Časy založení spolku myslivosti přály – doba baroka – a barokní myslivost byla tehdy oblíbená kratochvíle, parforsní hony na Hluboké a jiných panstvích – díky historikům a autorům se v knize dozvíte více o lovecké schwarzenberské historii. Vše, co se o spolku dochovalo, si přečtete a prohlédnete, včetně fotografie pečeti spolku, historie vzniku myslivosti v českých zemích. Třeba tu o nejproslulejším skladateli překrásných fanfár pro lesní roh a loveckých pochodů, Ondřeji Antonovi, schwarzenberskému kapelníkovi v Krumlově. Myslivecké etice a jejím smyslu vůbec. Mysliveckém desateru a mnohém dalším...

Kniha je pěkná tiskařská práce, díky publikovaným rytinám neznámého rytce, které také mají v třeboňském archivu a dalším ilustracím a dokumentům. Je tak příjemným dárkem nejen pro ty, kteří holdují myslivosti, ale i pro ty, kteří se zajímají o historii vůbec, navíc historii našeho blízkého okolí.

Předvánoční vydání knihy je dobře načasováno. Jistě hezký dárek pro mnohého Hlubocha.

Trochu ironicky podotýkám, že my tu knihu připravovali k vydání snad pět let, pořád jsme o ní diskutovali a přemýšleli a skutek žádný. Až letos jsme ji dovedli konečně do vítězného konce. Zajímavostí je, že díky tomu, že občas vydávám nějaký právnícký spis, vydalo knihu právnícké nakladatelství JUDr. Karla Havlíčka, kde tiskneme – a myslím, že opravdu ve vysoké kvalitě. Navíc se publikací Dr. Havlíček velmi nadchl, je to vzdělaný chlapík a nesmírně ho vydání této knihy v jeho nakladatelství potěšilo – přece jen je to na pohled mnohem příjemnější záležitost než právnícké spisy.

Pochvalme tedy narození jedné krásné knihy, opět o naší Hluboké, další střípek z naší historie, která přiblíží pro někoho možná zapomenutou, pro někoho úplně neznámou skutečnost.

Světce, jehož jméno použil spolek ke svému pojmenování:

Eustachius se pod jménem Placidus (jm. před křtem) stal v Římě velitelem vojska císaře Trajana (vládl r. 98 - 117). Žil jako zámožný člověk vyššího postavení a ač pohan (a podle některých verzí pronásledující křesťan), konal milosrdné skutky. Jeho dobrota byla odměněna mimořádným povoláním do společenství s Kristem. Jak legenda říká, stalo se to při honu na jelena, kdy uviděl zářící kříž mezi jeho paroží (některá verze hovoří i o tváři Krista) a uslyšel hlas, který tuto vizi dává do souvislosti s milosrdenstvím, které Eustachius prokazoval bližním. Proto se mu dostalo milosti setkání s Kristem a daru víry v evangelium. Dal se i se svou rodinou pokřtít jménem Eustachius... Byl uctíván jako jeden ze Čtrnácti svatých pomocníků a jeho kult podpořila Zlatá legenda, v níž je Eustachův příběh uveden. Pro událost, která ho obrátila na víru, se stal patronem lovců. Obdobná legenda je však spojována i se sv. Hubertem a sv. Felixem z Valois.

Kde knihu koupit?

Jak jsme zjistili, knihu získáte na Hluboké za 399 Kč, a to v Knize Olgy Trčkové a také v Infocentru. Kniha byla vydána ve spolupráci se Státním oblastním archivem v Třeboni za podpory jednotlivců, podniků i institucí.

**Slavnostní křest knihy
Schwarzenberské lovecké bratrstvo
autorů Bohuslava Petra, Václava Rameše,
Jindřicha Petra proběhne
13. prosince v 18 hod. na záměčku Ohrada**

INZERCE

STEJSKAL
Century 21
STEJSKAL

Jihočeská realitní kancelář s dlouholetou tradicí

**NA TRHU OD
ROKU 1992**

bezpečný prodej Vaší nemovitosti

**Zajistím veškeré služby v oblasti realit, zprostředkuji
prodej, pronájem nebo poptávku, konzultace zdarma.**

**Realitní makléř ve Vašem městě: Mgr. Jana Vítů
608 036 027, jana.vitu@century21.cz**

Klenotnictví Mozart Collection

– využijte příležitosti

Vánoce bez krásného šperku dáme vašeho srdce? To přece nejde! Využijte nabídky Klenotnictví Mozart Collection a nakupujte výhodně s prosincovými slevami. Kolekce šperků ve výloze i prodejně v Podzámčí vedle kostela je skutečně krásná.

Pozvali bychom rádi zákazníky na předvánoční slevy, řekla nám paní Dudková spolu s majitelkou klenotnictví. Výhodný může být dárkový poukaz pod stromečkem – pro ty, kteří nechtějí dávat pod stromeček peníze do obálky a netroufají si sami šperk vybrat. Obdarovaná nebo i obdarovaný si pak už sám může vybrat šperk, který potěší.

Pro zákazníky jsou přichystané příjemné slevy po celý měsíc, a od 22. 12. až do Silvestra budou slevy ještě výraznější. Nechtejte se příjemně překvapit! Otevřeno bude i na Štědrý den, od deseti hodin dopoledních do 15.00, otevřeno bude poté i mezi svátky a na Silvestra.

Klenotnictví nabízí šperky s jihočeskými vltavíny a českými granáty a také s ruským jantarem, v menším sortimentu jsou pak v portfoliu prodejny šperky s dalšími drahými kameny. Majitelka klenotnictví, paní Irina, pochází z Běloruska, z hlavního města Minsk a je to příjemná dáma, která řemeslu rozumí a dovede dobře poradit, jaký šperk vybrat. Její bratr se zabývá designem šperků, takže můžete obdivovat jeho umění, podle jeho návrhů je většina šperků z jantaru vyrobena. Pokud někomu nevyhovují větší kameny, jsou na výběr i šperky například z perliček.

Paní Irina už docela dobře rozumí česky a určitě si vzájemně porozumíte. Bydlí na Hluboké, její syn studuje na mezinárodní škole. Paní Dudková nám předvedla práce českých a italských šperkařů. Například dnes už se z granátů a vltavínů dělají zajímavé moderní kousky, a oblíbili si je mladí lidé. Opracovaný vltavín se dá kombinovat i s granátem a oba kamínky spolu tvoří harmonický celek.

Nezapomeňte, že šperk by měl zdobit každou krásnou ženu. A na Hluboké máme jen krásné ženy, ty ostatní bydlí jinde!

FOTO: JAN PIRGL

Věděli jste?

- vltavín je druhotná meteoritní hornina? Je jedinečný v tom, že nepůsobí pouze jako šperk, ale také jako talisman. Chrání majitele od všeho zlého. Každý kámen má v sobě bublinky helia mimozemského původu. Proto se říká, že majitel kamene se odpoutává od země a stává se šťastným...
- granát je zase kámen vášně a lásky a má velmi pozitivní energii!
- jantar je kámen slunce. A k nám se nedostal náhodou. Zakladatel Českých Budějovic, král Přemysl Otakar II., se při válečném tažení dostal až do Pobaltí, kde založil Královec, dnešní Kaliningrad v Rusku. Výrobky z pravého jantaru propůjčují svému majiteli energii slunce a sílu lva. Pokud jej nosíte jako náhrdelník, vyléčí vám i nemocnou štítnou žlázu, prozradila nám Irina.

Central souvenirs bar

– zahřejte se punčem!

Iva Divišová má elán, který by jí kdekol mohl závidět. Začínala na Hluboké se svými keramickými výrobky točenými na kruhu ve své dílně už skoro před 20 lety. Tehdy měla krámk v Panoramě. Dnes keramiku a suvenýry prodává celou sezónu na zámku a trvale v obchůdku ve Zborovské ulici, ve kterém nabídku rozšířila také o moravská vína. Nakonec otevřela vinný a pivní bar ještě v domě Podzámčí.

Jak to všechno zvládá? Oporou a spolupracovníkem je jí přítel Mirek, dcery a také parta šikovných děvčat, které obsluhují ve vinném baru a kavárně se šarmem a úsměvem. Ceny jsou slušné, obsluha přívětivá. V upraveném prostoru v Podzámčí jsme se sešli nad dobrým jahodovým džusem, kávou a neodolala jsem ani nabídce výborného domácího zelňáku z Ivaniny kuchyně.

Kde tedy vlastně jsme, v kavárně nebo vinotéce?

Naše služby se prolínají, zákazník dostane na co má chuť. Jsme vinotéka, kavárna, fast food, občerstvení... co je právě potřeba. Snažíme se nabízet a vařit hodně dobrou kvalitní kávu, vybrali jsme si italskou kávu Piazza d'Oro (100% arabica), dobrý kávovar a nechali jsme děvčata dobře vyškolená. Takže káva by měla být výborná, což se nám doufám, vede, lidé se vrací a chválí. A jsme tady v nekuřáckém prostoru.

V létě jsme nabízeli letní koktejly a zmrzlinu, a teď jsme právě vstoupili do období punčů, svařeného vína, horké medoviny. K tomu dobrou horkou polévku, chlebičky, rozpékané bagety, panini pečivo, naložené hermelín, utopenci a budou i rybí naložené speciality a podobné chuťovky. Sladké zákusky beru od paní Veselé z Tábora, z cukrářství Ambrózia. Ta paní mě dostala prohlášením, že kdyby měla přestat péct z másla, skončí s podnikáním vůbec. Peče výborně, má skvělé dorty a jsem s ní domluvená, že tady občas předvede něco ze svého umění: potahování dortů, pro děti tvoření z hmoty mléčného marcipánu a jiné zdobení, zkrátka budou se tady častěji konat malé cukrářské kurzy.

Pak je tady vinotéka s dobrým vínem.

Mám nabídku z ověřeného vinařství pana Vajbara z Rakvic (jižní Morava) plus vinařství zemědělského družstva Němčičky z Velkopavlovické oblasti. Mají výborná vína. Ale přesto ještě budu vinotéku rozšiřovat. V nabídce sudového vína máme deset druhů červeného, bílého i růžového – specialita je, že stáčená sudová vína máme chlazená. A samozřejmě točené pivo, a tak trochu retro módu poslední sezóny: točenou kofolu a malinovku.

Punče si dělám sama z dobrých směsí ovoce, pro děti samozřejmě bez alkoholu, pečený čaj děláme také náš domácí. Směs ovoce na čaj i punč máme bohatou, kromě banánu snad veškeré možné ovoce včetně brusinek. Pečený čaj upečeme, sterilizujeme, do některých druhů přidáváme černý čaj. Výčet z nabídky punčů je lákavý: dětský punč s ovocem, Švejkův punč s rumem, dámský s griotkou, hruškový s hruškovíci, švestkový se slivovíci, myslivecký s myslivcem, ruský s vodkou, mix ovoce v rumu... výběr je veliký a voňavý!

Svažené víno, horká královská medovina... a navíc si cokoli můžete vzít i s sebou, máme speciální kalíšky na kávu a nápoje, stejně tak polévku do speciální nádoby, zákusky na objednávku na vaše domácí oslavy. Sladkosti jsem ještě doplnila nabídkou kvalitní čokolády Mozart.

K dispozici je bezbariérový přístup, wi-fi, dětský koutek, venkovní prostor – i teď v zimě si někdo může dát punč pro zahřátí venku u barového stolu.

Suvenýry a výrobky z litiny nejsou jen pro turisty, nebojte, nepamenujla jsem ani na oblíbené péřky z keramiky – rybičky, můžete od nás poslat i pozdrav – a pohlednice máme i dřevěné.

Otevřeno máme každý den od osmi do osmi, v pátek, sobotu večer a kdykoli jindy prodlužujeme podle zájmu.

FOTO: JAN PIRGL

Ivo, jaké jsi vlastně nasbírala podnikatelské zkušenosti? Jsi rychlá, šikovná, na co sáhneš, to se ti daří...

Myslím si, že čeští podnikatelé by si měli odvyknout vzájemné závistivosti. Čím víc nás živnostníků na jednom místě bude, tím pro nás pro všechny lépe: tím víc lidí bude na to místo chodit a budou si vybírat zboží či služby. A tím lépe pro zákazníky i živnostníky. Každého to bude motivovat, aby přizpůsobil nabídku poptávce, a lidi budou mít lepší pocit, když se ocitnou v ulici, v centru města, kde to žije. Já prostě jsem podnikavá, baví mě to, je to můj koníček. Jsem zvyklá být samostatná, už bych si na žádného »šéfa« nezvykla. Dávám do toho všechno a taky svému podnikání hodně obětuju, čas, peníze, spoustu sil a energie – a je to těžké, platím nájem, kupuju zboží, pečlivě hledám dodavatele, vyrábím keramiku...

Já když hledám dodavatele zboží, hledám ho třeba i rok a prověřuji. Potřebuji, aby zboží bylo kvalitní, protože ho předávám zase dál, a chci, aby ke mně lidi chodili a měli ke mně důvěru.

A jaké akce chystáš ještě do konce roku?

Udělali jsme módní přehlídku, a ta se nám povedla, a na 5. prosince chystáme Mikuláš – obsluhovat budou čerti, andělé a Mikuláš. Chystáme nadílku pro děti, těšíme se, že přijdou v maskách čertíků, mikulášů i andělů a že si ten pekelný den společně i s rodiči pěkně užijeme.

BEZPLATNÁ INZERCE

■ BLUEBERRY SHOP sekáč U KOSTELA

Vánoce a Ježíšek se blíží!!! Nabízíme vám dětské zboží pro děti pod stromeček (lyžařské rukavice, čepice, punčocháče, ponožky, hrníčky, kosmetiku, bižuterii a doplňky). Sekáč doplňujeme každých 14 dní o 50 až 70 nových módních kousků a kvalitních značek od kojenců až po vel.164 (GEORGE, H & M, DISNEY aj.) Trika dl. rukáv 69 Kč, mikiny 79 Kč, kalhoty 89 Kč, trička 49 Kč!!! Otevřeno do 17h.

KRÁSNÝ A KLIDNÝ ADVENTNÍ ČAS!

■ Nevíte čím udělat radost svým blízkým?

Můžete darovat kosmetiku, produkty LR či poukázku na kosmetiku. Prodej poukázek v hodnotě 600, 1200 a 1800 Kč nebo si můžete zvolit částku dle vlastní potřeby. - Prodej poukázky na indickou masáž hlavy v ceně 170 Kč. Ráda dárky i zabalím... Marie Kostřížová, Kosmetika Vitalis tel.: +420 607 505 205 <http://www.kosmetikavitalis.webnode.cz>

Návštěva v pohádce - BETLÉMY paní Pulcové

FOTO: JAN PIRGL

Zámek Hluboká – prohlídky v zimním období

V období od 1. 11. 2013 do 31. 3. 2014 je zámek přístupný prohlídkám od 10:00 do 16:00 hodin.

Zavřeno je každé pondělí a v období od 21. 12. 2013 do 1. 1. 2014 včetně.

Zámek je otevřen mimořádně na Vánoce

25. a 26. prosince 2013

od 10:00 do 16:00 hodin

Vstupné: dle ceníku pro okruh Zimní prohlídková trasa.

Rezervovat je nutno skupiny nad 5 osob.

Je zima, přesto zámek Hluboká stále vítá návštěvníky. Bývalo tradicí, že se brány zámku pro turisty uzavřely 31. října a čekalo se až do 1. dubna následujícího roku, kdy opět ožil turistický ruch. Nově zpřístupněné temperované prostory umožňují pracovníkům zámku Hluboká i v chladném období přivítat zájemce o prohlídku. Je co nabídnout. Postupně se instalovaly pokoje, které patří spíše ke komornějším. Ve větší části přízemí, které nabízí ke zhlédnutí zimní zámecký okruh, byla situována soukromá apartmá posledních čtyř generací majitelů hlubockého panství. Nejprve chodbou po pravé straně nádvoří projdeme do Hamiltonova salonu. Již na chodbě, kromě trofejí a grafických listů z 18. století s tématem lovu, si můžeme povšimnout zarámovaných fotografií členů knížecího rodu Schwarzenberg. Motiv lovu nás provází i v dalších prostorách – Kuřáckého salonu a Malé jídelně Terezie. Dále následuje honosná Lovecká jídelna, Přípravná, Malá jídelna Dr. Adolfa, jeho pracovna, obývací pokoj a ložnice. Bohatá výzdoba na stěnách napoví každému, že lov byl oblíbenou zábavou šlechty od starověku. Zbraně převážně ze 17. a 18. století umístěné na stěnách jsou brokovnice, kulovnice a také bambítky. Můžeme spatřit lovecké tesáky, kopí na kance či prachovnice. Vystavené trofeje jsou již novější, pochází převážně z 19. a první poloviny 20. století. Zajímavé jsou i olejomalby nebo grafické listy. Ze zámeckého depozitáře je vystavena nejen kolekce porcelánu, ale i stříbrná cestovní souprava. Ze stejného materiálu jsou poháry a tácy s vloženými medailemi z různých hospodářských výstav. Dokladují, že jednotliví pánové knížecího rodu Schwarzenberg se starali s velkou péčí o svěřený majetek. Milovníci textilií ocení kolekci znakových tkaných tapiserií z první třetiny 17. století ze zámeckých sbírek. Raritou je i splachovací toaleta umístěná u obývacího pokoje posledního majitele Dr. Adolfa. Jeho soukromé pokoje tvoří závěrečnou část prohlídkové trasy jako velice zajímavou »třešinku na dortu«. Kníže Dr. Adolf obýval své pokoje až do konce roku 1939, kdy emigroval se svou manželkou kněžnou Hildou do zámoří před nacisty. Rekonstrukce apartmá Dr. Adolfa byla takřka detektivní práce a jejich podobu můžeme spatřit díky společnému úsilí pracovníků Národního památkového ústavu v Českých Budějovicích, státního zámku Hluboká a odborných restaurátorů.

www.zamek-hluboka.eu

Ještě ke knize »Hluboká nad Vlt. v proměnách staletí«

Tato kniha vydaná v roce 2012 jistě všechny Hlubočky potěšila. Čtenáři v ní však nenaleznou zmínku o jednom z největších bývalých podniků ve městě, o existenci Lesního závodu. Tento závod byl součástí Jihočeských státních lesů a zajišťoval lesnickou činnost na rozloze celého českobudějovického okresu.

Jeho působení je datováno mezi lety 1956 až 1991, kdy došlo ke změnám ve státních organizacích a kdy jeho činnost převzala dodnes na Hluboké zastoupená Lesní správa Lesů České republiky.

Sídlem Lesního závodu byla až do roku 1975 budova Šteklu. Následovalo přemístění do nových objektů vybudovaných severně od zámeckého parku u komunikace ve směru na Týn n. Vlt. Areál tvořila administrativní budova, dále garáže, opravárenská dílna, ubytovna a bytové jednotky pro zaměstnance. Po uskutečnění privatizace tento areál připadl akciové společnosti Lesy Hluboká.

Kromě lesnické činnosti Lesní závod úspěšně provozoval myslivost v oborách Poněšice (chov vysoké zvěře) a na levém břehu Vltavy ve Staré Oboře (chov daňka, muflona a černé zvěře). Nelze opomenout velmi dobré výsledky, dosažené v bažantnících. Někteří z pamětníků si snad ještě vzpomenou, že Lesní závod spravoval také Museum Ohrada, a to včetně zoologické zahrady. K závodu patřila i řada budov, z nichž mezi ty hlavní patřily Štekl a Nový úřední dům.

Z ředitelů Lesního závodu připomínám Ing. Františka Béru, Ing. Miroslava Chlumského a Ing. Františka Lorence.

Autoři knihy mi snad prominou, že jsem jejich dílo stručně doplnil.

Jiří Topka

Odpočinková zóna pro domov důchodců

V současné době probíhá v zadním traktu Domova důchodců v Hluboké nad Vltavou rozsáhlá stavební činnost. Po dokončení stavby vznikne mezi objektem Domova důchodců a Masarykovou ulicí relaxační a odpočinková zóna pro klienty domova. V první etapě budou vybudovány zpevněné plochy s vyrovnávacími rampami s mírným sklonem, plocha pro umístění cvičebních strojů, plocha pro »školu chůze« a budou zde umístěny lavičky pro posezení. Pro drobné zahrádkáře z řad klientů vzniknou malé záhony na květiny a bylinky, znovu se zde objeví voliéry pro zpěvné ptactvo. Budoucí druhá etapa (2014, 2015) bude obsahovat propojení do Masarykovy ulice, výstavbu víceúčelového altánu a další plochy pro relaxaci a setkávání s přáteli a rodinou. Projekt finančně podpořila Nadace ČEZ.

FOTO: ARCHIV RADNICE MĚSTA

Prodloužení otevírací doby:

prodejna Trefa
Masarykova ulice 81,
Hluboká nad Vltavou
prodloužila svou otevírací dobu:

po-pá: 7 – 17 hodin,
so: 8-11 hodin.

Na hlubocký zámek by se mohlo chodit jinudy???

Hluboká nad Vltavou si nechala zpracovat studii na obnovu části centra města. Ulice pod kinem Panorama se má změnit v upravený, moderně vypadající prostor plný zeleně. Obnova území bude podle propočtů trvat až 10 let. Místní obyvatelé dokument kritizují.

Ve studii nové podoby čtyřhektarového území se počítá s tím, že Alšova ulice se stane hlavní přístupovou trasou od hlavního parkoviště směrem k zámku. Dosud většina turistů chodila Zborovskou, přešli Masarykovu ulici a Bezručovou stoupali k zámku. Teď je čas na to, aby se ke studii vyjádřili obyvatelé města. Řadě se ale nelíbí, dokonce vytvořili občanské sdružení Za racionální rekonstrukci centra Hluboké nad Vltavou a na radnici zaslali stížnost, v níž změny kritizují.

Starosta Tomáš Jirsa se snaží krotit vášně. »Jde pouze o studii, tedy podklad k debatě. Diskutuje se o ní od léta 2012 a do rozpočtu města je zařazena na rok 2013. Nyní se k ní mohou všichni vyjádřit. Ti, co mají internet, mohou poslat připomínky přímo zhotoviteli – architektu Marku Bartákovi,« řekl Jirsa.

Jedna studie je trvale k dispozici v městské knihovně, jedna je na stavebním úřadě a jedna koluje mezi občany. »Projde-li veřejnou diskusí, kterou plánujeme na celý rok 2014, bude její provedení rozděleno na osm až deset etap, tedy na osm až deset let,« popsal starosta.

Obyvatelé Hluboké se většinou shodnou, že úprava centra pod kinem Panorama je potřeba. Budovy tam rostly bez koncepce – obytnou zónu tvořenou rodinnými i panelovými domy doplňuje sídlo hasičské zbrojnice, domov důchodců či zdravotní středisko. Přestavbou by měly projít všechny volné plochy i tamní ulice (Mánesova, Švermova, Nerudova a Alšova). Vzniknout by měla dokonce i jedna ulice zcela nová.

»Studie byla zpracována hlavně proto, že zhruba 20 let se do tohoto území neinvestovalo, a upřímně, je poměrně zanedbané,« naznačil Jirsa. V návrhu se počítá s rozšířením stávajících komunikací, zavedením jednosměrných provozů, vybudováním nových parkovacích míst i s výsadbou zeleně.

Plánované změny se nelíbí především obyvatelům Alšovy ulice. Dosud poměrně klidná část by se měla stát novou přístupovou trasou vedoucí turisty z hlavního parkoviště směrem k zámku.

»Takové uspořádání je zcela nelogické,« shodují se místní obyvatelé. Alšova má projít největší proměnou včetně rozšíření a zvednutí komunikace či vydláždění v celé délce.

Obyvatelům řadových domů ve spodní části ulice vadí změny v parkování, zmenšení manipulačního prostoru, zrušení předzahrádek, plánované plůtky a hlavně stromy. »Navržená výsadba stromů do ulice by velmi komplikovala provoz a stárnoucí stromy by začaly stínit domům,« stěžují si majitelé řadovek.

Místní navíc tvrdí, že se o chystaných změnách dozvídali špatně.

»Občané byli o připravované rekonstrukci informováni letáky vhozenými do schránek během léta. Ale u domků v Alšově ulici nebyly uvedeny žádné změny. Považujeme to za nedostatečné informování veřejnosti městem,« píše se ve stížnosti, kterou nově vzniklé občanské sdružení Za racionální rekonstrukci centra zaslalo starostovi.

Návrh kritizují i majitelé obchodů v ulici Zborovská, která je v současnosti hlavní trasou na zámek. »Pokud by turisté chodili jinudy, můžeme jenom doufat, že nás to v našem podnikání neovlivní,« uvažují v knihkupectví a obchodu s dárkovými předměty. A shodují se s ostatními obyvateli, že Zborovská je přirozenou a nejkratší cestou na zámek.

<http://budejovice.idnes.cz/>

Zakončení sezóny 2013

JADERNÁ ELEKTRÁRNA
TEMELÍN

V sobotu 2. 11. zakončili hlubočíci baseballisté a všichni přátelé klubu sezonu 2013. Ještě před zahájením turnajů proběhlo slavnostní vyhlášení nejlepších hráčů uplynulé sezony. Po předání cen se účastníci sešli naposled v letošní sezoně na hřišti a zahráli si softballové utkání v přátelské atmosféře. Po aktivnějším pohybu se ti, kterým ještě zbyla síla, přesunuli na minigolf. Někteří už se raději schovali do tepla restaurace a hráli stolní fotbal. Po náročném dni se pustila hudba, ugrilovalo maso a témata rozhovorů se stáčela k plánům do budoucí sezony 2014.

Hlavními partnery akce byla Jaderná elektrárna Temelín a Lesy ČR.

MUŽI A

Nejlepší nadhazovač – David Šťastný Největší zlepšení – Kateřina Fuková

Nejlepší polář – Stanislav Hejný

Nejlepší pálkař – Martin Mužik

MVP play-off – David Lukáš

Stabilní opora – Jakub Kubata

Největší zlepšení – Kateřina Fuková

STARŠÍ ŽÁCI B (U12)

Nejužitečnější hráč – Matěj Kuchejda

STARŠÍ KADETI (U16)

Nejlepší pálkař – Jiří Mlsek

Největší dřič – Filip Hošna

MLADŠÍ ŽÁCI (U10)

Nejužitečnější hráč – Matěj Vlach

Nejlepší pálkař – Martin Jiránek

Největší zlepšení během sezóny –

Miroslav Németh

Nováček roku – Michal Malát

Baseball v ledničce potěšil

Skvěle zorganizovanému turnaji v brněnském pavilonu Z chybělo jen jediné – teplejší prostředí. I přesto 15 týmů předvádělo skvělý žákovský baseball na nadhazovací stroj.

S velkými překážkami jsme složili původně plánované dva týmy, když z původně nominovaných 24 dětí odjelo díky nemocím jen 15. Naše vystoupení tak zachránila soudržnost a spolupráce Hluboké bílých a modrých i solidarita ostatních klubů, které nám s vstřícností půjčovali chybějící hráče.

Sokol Hluboká dokázal v Zetku vylepšit loňské pozice a v letošním ročníku obsadil 4. a 9. místo.

Základní skupina

Hluboká bílí ve skupině A sehráli dva zpočátku těžké zápasy proti Wiener Neustadt 10:3 a s Olympií Blansko 8:3 a jasné utkání s pořadajícími Hrochy Brno 19:0. Bílí vyhráli skupinu a celkově se mezi postupujícími týmy do čtvrtfinále vyšplhali díky příznivému skóre na 2.místo.

Modří ve skupině C ztratili dobře rozehraný mač se Slovenskem 6:8, nestačili na vítěze turnaje Draky Brno 2 1:27 a srdnatě odolávali později třetí Třebíči 5:11. Po 4.místě ve skupině modří v neděli sehráli vyrovnaná, ale vítězná utkání o 9.–15.místo. Druhý den turnaje tak měli stoprocentní úspěšnost – vs Hroši Brno 10:4, vs Pipas Brno 6:3, o 9.místo vs Arrows Ostrava 7:4.

Play-off

Zpět k bílým, kteří vstupovali do vyřazovacích bojů utkáním s Technikou Brno. Po 4 směnách, kdy tahali za kratší konec (1:3) díky fantastické brněnské obraně, následovala směna, v níž obrovským tlakem Hluboká obrátila výsledek naruby 10 body. V semifinále se Sokol utkal s Draky Brno 1. Hlubocké zaskočil po slibném úvodu grandslam homerun brněnského Šťastného. Z obratu z 3:1 na 3:5 jsme se již do konce utkání nevzpamatovali. Zbývalo utkat se o 3. místo s tradičním soupeřem z Třebíče (tým, který na zkráceném hřišti zaznamenal nejvíce homerunů – celkem 24). Utkání plné vysokých autových odpalů nedokázal v základní hrací době rozhodnout ani jeden tým – 4:4. Do tie-breaku nastupovala Třebíč první na pálce a hned první odpal homerun stáhl 3 body. Nuclears dosáhly v nastavené směně

ještě dalších dvou homerunů a získali nedostižný náskok, na který Hluboká v dohrávce nenašla odpověď – výsledek 14:4.

Turnaj naše hráče prověřil. Opět jsme se výkony zařadili do špičky v republice. Čtvrtfinále jsme tentokrát zvládli, bohužel reálné 3. místo po prohraném tie-breaku nezískali. Těší nedělní zlepšení modrých.

U bílých byla obrana na slušné úrovni, pálkaři až na poslední dvě utkání ukázali kvalitu. Hráči odpálili během turnaje 18 homerunů – druhý nejvyšší počet ze všech účastníků. Jedním z neúspěšnějších pálkařů celého turnaje se stal Petr Vojta (6 HR). Modří zlepšovali obranu každým zápasem. Velmi spolehlivá byla v tomto ohledu Kačka Fuková. Ze 4 homerunů modrých polovinu docílil Matěj Kuchejda.

Děkují všem hráčům, trenérům i rodičům za pospolitost v těžkých podmínkách.

Hluboká bílí

Petr Kubata CF, Matěj Vlach SS, Petr Vojta C, Martin Jiránek 1 B, Kája Dvořáková 2 B, Mirek Németh 3 B, Vojta Černý P, Honza Michalec LF, trenéři: Radek Drmota, Vasil Zhupanin

Hluboká modří

Máta Hošna P, Petr Klimeš C, David Jelínek 1 B, Kačka Fuková 2 B, Michal Malát SS, Kris Nejezchleba 3 B, Matěj Kuchejda OF, trenéři: Martin Vlach, Miloš Michalec, Filip Hošna

GOLF - 2. CO JE TO GOLF?

Pokračujeme v abecedě golfu...

Principy golfové hry a základní pojmy

Hřiště Golf je starobylá hra, která se hraje na hřišti s překážkami pomocí holí a míčku podle stanovených pravidel. Cílem je dostat míček do jamky na co nejmenší počet ran a porazit hřiště či soupeře. Standardní počet jamek na golfovém hřišti je osmnáct. Poměrně běžně existují také hřiště devítijamková, kde je možno hrát i regulérní soutěže, pokud se takové hřiště odehraje dvakrát.

Hřiště měří 5-6 kilometrů, ale hráč během hry většinou ujde téměř dvojnásobek. Jednak jsou mezi jednotlivými jamkami přechody a jednak se hledají míče, rozměřují rány atp. Jedno kolo je na 18 jamek, mistrovské soutěže se hrají většinou dvou až čtyřkolově, nejčastěji je po dvou kolech tzv. cut /kat/ a do závěrečných dvou kol postupuje omezený počet jen nejlepších hráčů.

Jamka Základem hřiště je golfová jamka, kdy stejný název je používán jak pro vlastní otvor, kam míček dopravujeme, tak pro celý prostor osmnáctiny hřiště od odpaliště až k jamkovišti (greenu). Golfová hra (kolo) začíná odpalem na první jamce a končí ve chvíli, kdy míček spadne do jamky na jamce osmnácté.

Každá jamka začíná odpalištěm, což je rovné místo s označeným prostorem pro odpal, pokračuje dráhou (fervej) a končí jamkovištěm (greenem) s vlastní jamkou, označenou praporkem na tyči. Jamky (dráhy) mají různou délku, většinou od 90 do 550 metrů.

Odpaliště Profesionálové, amatéři a ženy mají většinou odpaliště odlišná; profesionálové a výkonnostní golfisté nejvzdálenější (bílé označení), muži mají žluté a dámy červené značení (profesionálky a závodnice modré). Odpaliště je jediné místo, kde si hráč může míček před odpalem postavit na vyvýšené místo – většinou používá podložku (týčko), kterou zapichuje do země anebo staví na zem.

Dráha – fervej, překážky Z odpaliště je míč odehráván na dráhu jamky (fervej) s krátce střiženou trávou, na které je míček dobře vidět a ze které se míč relativně snadno zasahuje. Stříhaná plocha často začíná až cca po sto metrech od odpaliště a je lemována o něco výš střiženou trávou – semirafem a rafem. Ten bývá dosti hustý a představuje jednu z překážek, které jsou hráči stavěny do cesty, aby měl hru, pokud chybí a nehraje

přesně, ztíženou. Kromě rafu patří k překážkám na dráze písečné či travnaté prohlubně (bankry), vlny, vyvýšeniny a také vodní plochy kolem dráhy (tzv. podélná voda, značená červeně) anebo napříč drahou (příčná voda, značená žlutě), kameny, keře, stromy a lesní porost. Okolí dráhy té které jamky tvoří okolní příroda.

Jamkoviště – green (čti grín) Greenem jamka končí, má nejkvalitnější, nejhustší a nejkratší travnatý povrch, po kterém se míč pomocí speciální hole kutálí do vlastní jamky. Povrch greenu je různě zvlněn, nebo má dokonce několik stupňovitých úrovní, takže hráč musí dobře odhadnout a v mysli vypočítat předpokládanou dráhu, po které míč k jamce poběží.

Driving Range Cvičná louka s umělými i přírodními odpališti, sloužící tréninku. Součástí jsou cvičné greeny na čipování a na patování a cvičné bankry. Část je většinou vymezena pouze na hru z rohoží a část na hru z trávy. Vstup je pro klubové členy anebo s uhrazeným poplatkem za hru zdarma, platí se pouze odpálené míče. Na většině drivingů jsou míče sbírány obsluhou a vstup za odpaliště je nebezpečný.

Údery a volba hole Přestože obecně platí, že hráč švihá pořád stejně a všechno ostatní je ve správné volbě hole, ne všechny údery jsou stejné a založeny na švih. Hráč většinou ví, kterou vzdálenost tou či onou holí hraje, a její volbu musí přizpůsobit síle a směru větru, reliéfu terénu a rychlosti a povrchu dráhy či greenu.

Odpal čili drive (čti drajv) – úvodní rána na jamce, cílem je dlouhá a přesná rána do zamýšleného prostoru.

Příhra – rána z ferveje anebo dobré polohy v překážce s cílem dosáhnout greenu anebo dobré polohy v jeho dosahu.

Záchranná rána – z překážky (písek, les, raf) či špatné pozice míče s cílem vrátit se do dobré polohy na ferveji či dosáhnout grínu s minimální ztrátou ran.

Pat – finální úder speciální holí (patrem) na greenu, aby se míč pouze kutálel a skončil v jamce.

Par Každá jamka má stanovenou normu, na kolik úderů ji má hráč zahrát. Tato norma se nazývá „par“. Par jamky má tři možné hodnoty - tři, čtyři nebo pět ran. Jamky potom nazýváme pořadím a parem, např. „jamka číslo pět, par tři“. Běžné je i označení tříparová jamka atd.

Různá čísla parů znamenají odlišný počet ran, kterými máte dopravit míček na grín (jamkoviště). Standard předpokládá dva poslední údery (paty) do jamky, kdy se díky speciální holi (patru) míček kutálí po hladce střiženém trávníku grínu; do normy se potom vejde s jednou další ránou z odpaliště na paru 3, se dvěma (z odpaliště a z dráhy) na paru 4 a se třemi (z odpaliště a se dvěma z dráhy) na paru 5.

Součet parů všech jamek na hřišti dává par hřiště. Vzhledem k tomu, že jamek par tři a par pět je většinou na hřišti stejný počet a nejvíce bývá parů čtyři, zůstává zachován průměr čtyř ran na jamku - při osmnácti jamkách to znamená výsledek 72, což je také nejrozšířenější par hřišť celosvětově. Někdy však bývá o ránu či dvě nižší, a to i u mistrovských hřišť.

Hendikey Většina golfistů potřebuje více ran, než je norma jamky či hřiště, a podle toho, kolik to je v dlouhodobém průměru, mají svůj hendikey. Ten se pokaždé odečte od jejich konkrétního výsledku a výsledný počet ran se srovnává s parem hřiště anebo s ostatními hráči (hráč hraje pod anebo nad par či svůj hendikey). Nejvyšší hendikeyové číslo je 54, kdo hraje pod nulu (normu) má plusový hendikey, kupodivu ne záporný.

Hendikeyy 1-18 mají i jednotlivé jamky. Někdy vyjadřují obtížnost jamky (HCP 1 nejtěžší), jindy je to pouze číslo, aby bylo možno podrobněji vyčíslit počty ran k dobru podle hendikeyu hráče na té které jamce.

Typy her a výsledky Golf se většinou hraje na rány anebo na jamky. Počet ran (bodů) je netto (po odpočtu hendikepu) anebo brutto (reálný počet bez započítání hendikepu hráče), někdy se uvádí výsledek jako součet ran lomený počtem pod anebo nad par.

Klasickým typem golfové hry je hra na jamky, kdy na každé jamce vyhrává hráč s nejnižším skóre (netto či brutto). Průběžný výsledek se průběžně uvádí číslem, o kolik jamek hráč vede, celkový výsledek potom poměrem o kolik jamek hráč vedl a kolik jamek zbývalo do konce – celých 18 jamek není nutno dohrávat, pokud už nelze vítězný poměr zvrátit. Například 2/1 znamená, že hráč zvítězil na 17. jamce, 2/0 či 1/0 na 18. jamce, 4/3 na patnácté atp. Při hře na jamky anebo systémem stableford se jamka nemusí dohrávat, pokud hráč už nemůže jamku vyhrát anebo získat

nějaké body. Při hře na rány se musí dohrát všechny rány a jamky, jinak je hráč diskvalifikován.

Počítání počet ran dosažených na jednotlivých jamkách se zapisuje do tzv. skóre karty, lístku s předtištěnými čísly a hodnotami jamek (vzdálenost a hendikep). Hráč je povinen započítat každou svou ránu, i nevydařenou, promáchnutou anebo když do míčku omylem kopne či se míč pohne při cvičném švih, založení hole anebo při odstraňování větévek či stébel kolem něj. Plus si hráč musí připočíst trestné rány při porušení pravidel anebo v určitých herních situacích.

Při turnaji zapisuje hráč výkon spoluhráče, ale současně odpovídá také za svůj vlastní výsledek, proto výsledkovou kartu před odevzdáním soutěžnímu výboru podepisují hráč a jeho zapisovatel společně.

První kurz PILATES AN(N)O! zdárně ukončen

Děkuji všem dámám, které se dobrovolně rozhodly »mučit« svá těla metodou FYZIOPilates za jejich odvahy, statečnosti a trpělivosti. Cvičilo se mi s Vámi výborně! Jste šikovné, cítím potřebu Vás veřejně pochválit.

Na hodinách v Sokolovně panovala skvělá nálada a i když některé pozice nebyly ideální, doladily jsem je smíchem, což samozřejmě taky posiluje tělo, ale hlavně omlazuje ducha.

Dámy si na Pilates za dobu kurzu vytvořily vlastní definici, jako jedna z klientek Ing. arch. Olga Ryšavá: »Pilates je taková skrytá mučírna!« Paní Olinka hodiny Pilates navštěvuje s úsměvem na tváři i nadále, stejně jako ostatní děvčata.

TĚŠÍM SE NA VÁS v OPEN hodinách PILATES, které jsou navazující na základní kurz v ÚTERÝ v SOKOLOVNĚ – malý sál. www.pilatesjitka.cz

NOVÝ KURZ cvičení PILATES AN(N)O! pro začátečníky

Nemáte představu o tom, co je Pilates? Jedna z myšlenek zakladatele metody zní: »Pokud je vám třicet a jste nepohybliví a neforemní, v tom případě jste staří. Pokud je vám šedesát a jste pružní a silní, jste mladí.« Definice není až tak důležitá jako pocit, který z Pilates budete mít Vy. Jen je nutné při cvičení dodržovat stanovené principy:

- Dýchání ▪ Koncentrace ▪ Plynulost pohybu ▪ Kontrola ▪ Přesnost
- Střed těla (CORE) ▪ Body and Mind ▪ Relaxace

Když všechny principy spojíte v jednom okamžiku, je to dřina. I když se jedná o malé pohyby, práce, kterou vykonáte, je obrovská. Důležité je celkové provedení cviku, ne jeho konečná fáze. Platí zde zásada kvalita má přednost před kvantitou. Chce to trochu trpělivosti. Jakmile si jednotlivé pozice osvojíte, ucítíte zlepšení. Je to technika Body and Mind. Je to metoda, která Vás dovede ke vnímání a uvědomování si svého těla. Pilates se stane nepostradatelnou součástí Vašeho života!

Základní kurz 8 lekcí PILATES AN(N)O! v Sokolovně Hluboká nad Vltavou – malý sál. KDY: v úterý 14. 1. 2014 v 17:00 hod.

Cena kurzu včetně základního průvodního manuálu ke cvičení Kč 1 250,- Přihlášky s Vaším jménem, telefonním číslem, e-mailem a poznámkou Hluboká, rok narození zasílejte na: anno@pilatesjitka.cz, nebo pilates.jitka@centrum.cz, nebo tel. 777 044 137.

Reference a více informací na: www.pilatesjitka.cz

Těší se na Vás Ing. Jitka Moulisová instruktorka MAT PILATES Balanced Body University FYZIOPilates, BOSU, PRENATALPilates, Pilates po porodu, SENIORPilates.

Ing. Jitka Moulisová, instruktorka Pilates

FOTO: ARCHIV JITKY MOULISOVÉ

Domácí zápasy Krajské hokejové ligy mužů

neděle 1.12	Hluboká – Božetice	17.00
neděle 8.12	Hluboká – Žirovnice	17.00
pátek 13.12	Hluboká – Tábor B	19.00
neděle 15.12	Hluboká – Strakonice	17.00
pátek 20.12	Hluboká – Písek	19.00

Veřejné Bruslení - běžné vstupné 30 Kč za osobu

Neděle	1.12	14.00 – 15.45	Pátek	20.12	17.00 – 18.00 (vstupné 20,- Kč)
Pátek	6.12	17.00 – 18.45	Sobota	21.12	15.30 – 17.15
Sobota	7.12	15.30 – 17.15	Neděle	22.12	14.00 – 15.45
Neděle	8.12	14.00 – 15.45	Pátek	27.12	17.00 – 18.45
Pátek	13.12	17.00 – 18.00 (vstupné 20,- Kč)	Sobota	28.12	15.30 – 17.15
Sobota	14.12	15.30 – 17.15	Neděle	29.12	14.00 – 15.45
Neděle	15.12	14.00 – 15.45	Pondělí	30.12	14.00 – 15.45

Výdej povolenek ČRS MO Hluboká nad Vltavou v roce 2014

Měsíc	Datum	Den	Výdejní doba
Prosinec 2013	11	středa	15-18
	18	středa	15-18
	27	pátek	15-18
leden 2014	2	čtvrtek	15-18
	7	úterý	15-18
	9	čtvrtek	15-18
	11	sobota	15-18
	13	pondělí	15-18
	15, 22, 29	středa	15-18
únor 2014	4	úterý	15-18
	12, 19, 26	středa	15-18
březen 2014	5, 12, 19, 26	středa	15-17
duben 2014	2, 9, 16, 23, 30	středa	15-17
květen 2014	7, 21	středa	15-17
červen 2014	4, 11	středa	15-17

NEZAPOMEŇTE!

- Členská schůze 22. 2. 2014 v 9.45 hod v restauraci "U Švejka" - Hluboká n.Vlt. - náměstí
- Odevzdat správně vyplněné úlovkové listy do 15. 1. 2014 kancelář MO Mánesova 829, nebo poštou!
- známky - dospělí 400, 16-18 let 200, děti 100.
- Poplatky za brigády: 18 - 63 let 600 Kč, 64 - 65 let 300 Kč, 66 let a více 0 Kč. Děti a 16-18 beze změn.
- Částečný invalidní důchod 1. a 2. stupně 300 Kč, plný inval. důchod (ZTP-P) 3. st. 0 Kč
- Výše uvedené poplatky platí i pro ženy!
- Špatně vyplněné úlovkové listy zaslané poštou či schránkou MO, budou považovány za neodevzdané!

červenec, srpen, září, říjen – kdykoliv, po telefonické nebo osobní domluvě na adrese: Peprný Vladimír, B. Němcové 638, Hluboká/V- nebo telefonem 606 410 299, e-mail: peprny.v@seznam.cz. (Kancelář MO - Mánesova 829, Hluboká nad Vltavou)

Ceny základních povolenek

	povolenka	dospělí	ZTP-P	ZTP	Mladiství 16-18	děti do 15 let
roční	MP	1400	400	x	750	400 2 pruty
roční	MP	1500	400	x	850	400 2 pruty
celosvazové	MP	2000	1350	1350	1350	650 2 pruty

Výbor ZO Hluboká nad Vltavou

POZVÁNKY

TJ SOKOL Hluboká nad Vltavou
Podskalí 394, HLUBOKÁ NAD VLTAVOU

Pilates Jitka ANNO!

NEDELE V SOKOLOVNĚ PRO DOBRU VĚC

DLOUHÁ CESTA

Nedělní dopoledne v duchu Body & Mind technik v SOKOLOVNĚ Hluboká nad Vltavou je realizované na podporu občanského sdružení DLOUHÁ CESTA - pomoc pro všechny, kteří přežili své děti

Kdy: neděle 19. 1. 2014
9:00 – 13:00 hod.

Prezentace od 8:30 hod.

Přijďte podpořit dobrou věc nebo můžete jen přispět jakoukoliv částkou!

Výtěžek bude věnován o.s. Dlouhá cesta na účet číslo: 2600173430/2010, vs: 19012014. Prostředky budou použity na projekt Barevný anděl (na rekonstrukci dětských pokojíčků pozůstalým sourozencům) nebo na rekondiční víkendové pobyty pro pozůstalé rodiny, ve kterých zůstalo dítě. Výtěžek z minulých akcí podpořil tvorbu nového webového portálu www.PRAZDNAKOLEBKA.CZ určeného rodičům, kterým zůstalo dítě do 1 roku.

PROGRAM AKCÍ:

- © 9:00 - 9:50 h. Pilates - Jitka Moulisová
- © 10:00 - 10:50 h. PortDeBras - Jitka Valentová
- © 11:00 - 11:50 h. CORE - Jana Divišová
- © 12:00 - 12:50 h. Hatha Yoga - Katka Záhorková

Cena: Kč 200,—

Předprodej vstupenek na hodiny Pilates a PortDeBras v Sokolovně. Pokud byste chtěli finančně přispět jakoukoliv částkou, i to je možné, buď na hodinách Pilates, PortDeBras nebo rovnou na účet o.s. Dlouhá cesta. Jmenný seznam s vybranou částkou bude zveřejněn na webových stránkách www.dlouhacesta.cz, www.pilatesjitka.cz a v Hlubockém zpravodaji.

V případě dotazu či rezervace místa volejte nebo pište:
777 044 137 Jitka Moulisová - člen o.s. Dlouhá cesta, e-mail: anno@pilatesjitka.cz
739 459 066 Jitka Valentová - TJ Sokol Hluboká, e-mail: aehluboka@seznam.cz

T. J. Sokol Hluboká nad Vltavou - oddíl aerobiku pořádá

RYTMIKA MIČOVÉ HRY TANEC AEROBIC

CVIČENÍ S HUDBOU
pro děti předškolního věku a 1 - 5. třída

POHYBOVÉ HRY POHYBOVÉ SKLADBY GYMNASTIKA

KDY ? STŘEDA od 17,00 - 18,00 hod.
pro pokročilé + PÁTEK od 17,00 - 18,30 hod.

KDE ? SOKOLOVNA - MALÝ SÁL (vchod zadem)

Během hodin se cvičí, tančují, hrají hry. Pro pokročilejší nebo aktivnější děti je pak možnost chodit i na páteční cvičení, kdy se navíc nacvičuje pohybová skladba.

Když se zadaří nacvičit :) děti pak vystupují na maškarních nebo se účastní nejmenších soutěží a hlavně podíových přehlídek.

Nejedná se o sportovní aerobik a nepřihlašujeme děti do vrcholových soutěží. Nejšikovnější děti, které si dobře osvojí základní kroky aerobiku a budou chtít soutěžit, budou přihlášeny na soutěž jednotlivců v rekreačním aerobiku. V rámci celoročního programu jsou pak plánované i výlety nebo speciální dny vyrábění.

Pro informace a přihlášení volejte, piště na níže uvedený kontakt, nebo přijďte na některé střední cvičení.

Během PROSINCE 2013 jsou střední hodiny cvičení na ukázkou a vyzkoušení **zdarma**. Celoroční příspěvek je 300 Kč.

Vedoucí : Jitka Valentová
mobil: 739 459 066 e-mail: aehluboka@seznam.cz

Ženský pěvecký sbor
ZÁVIŠ
 Vás zve na
Vánoční koncert
 „Vánoční čarování“
 do Alšovy jihočeské galerie v Hluboké n.Vlt.
sobota 14. prosince 2013
od 15.00 a 17.00 hodin

Klavírní doprovod: MUDr. Soňa Krouťilová
Sbormistr: Mgr. Milena Horníková

Předprodej vstupenek v Alšově jihočeské galerii
ZVONEČKY

Almanach vydaný ke 150. výročí založení v prodeji
na městském úřadu a v pokladně AJG

 Advent s Poškolákem

1.12. Adventní trhy – Knížecí Dvůr
Letos poprvé si můžete zakoupit dárčky, různé ozdoby a dekorace pro dny vánoční ve stánku Cvč Poškolák.

4.12. Vánoční besídka Cvč Poškolák – KC Panorama 17.00
Představí se Vám děti z kroužků tanečních a výtvarných.

8.12. Vánoční rodinný turnaj v pexesu – Cvč Poškolák 10.00
Registrace 9.30! Mohou se přihlásit všechny věkové kategorie od 3 let do co nám paměť slouží. Čekají na Vás krásné ceny!

8.12. Poškolácký Mikuláš s čertem a andělem v hlubockém vláčku 16.30
Přijďte na Mikulášskou jízdu! Centrální parkoviště 16.30 – 18.30

11.12. Vánoční florbalový turnaj I.část – tělocvična ZŠ 14.00
Srdčně zveme všechny fanoušky tohoto sportu, aby přišli podpořit naše poškolácké týmy.

15.12. Andělské zvonění II. ročník – před kostelem sv. J. Nepomuckého 16.00
Pojďme si poslechnout vánoční melodie (ZUŠ Trhové Sviny, třída p.uč. Netolické), napsat dopis Ježíškovi, popít vánoční puně a vyrobit ozdobičku, kterou pověsíme spolu s andělem na vánoční strom.

17.12. Vánoční pingpongový turnaj – Cvč Poškolák (malá tělocvična) 15.30
Přijďte se podívat na náš nově otevřený kroužek.

18.12. Vánoční florbalový turnaj II.část – tělocvična ZŠ 14.00
Srdčně zveme všechny fanoušky tohoto sportu, aby přišli podpořit naše poškolácké týmy.

22.12. Vánoční kreativní dílna – Cvč Poškolák 13.00 hod.
Vyrob si svou jedinečnou vánoční ozdobu!

VESELÉ VÁNOCE PŘEJE
CELÝ TÝM CVČ POŠKOLÁK O.S.
www.cvcposkolak.webnode.cz

Alšova jihočeská galerie v Hluboké nad Vltavou,
Výtvarný ateliér Barevný kolo
& Městská knihovna v Hluboké nad Vltavou

zvou ke spolupráci na projektu

Když se hudba
vybarví

Výtvarné a literární práce budou vystaveny ve Velkém sále Alšovy jihočeské galerie v Hluboké nad Vltavou, dramatická a hudební vystoupení proběhnou během vernisáže ve středu 2. dubna 2014.
 Výstava potrvá do 21. dubna 2014.
Uzávěrka přihlášek 31. prosince 2013.
 Více na www.ajg.cz
 Kontakt: Alšova jihočeská galerie v Hluboké nad Vltavou
 Mgr. Jiřina Zimová — telefon: 387 967 041, mobil: 723 176 146
 e-mail: zimova@ajg.cz

   Jihočeský kraj

Alšovka připravuje pro děti:

Workshop nejen pro Benjamíny a Lucie

- pro rodiny s dětmi
- ve Wortnerově domě v Českých Budějovicích (U Černé věže 22)
- v sobotu 7. prosince 2013 – začátek ve 14 hodin
- Adventní pohádka a zdobení svící

<http://www.ajg.cz/doprovodne-programy/workshopy/>

Zábavná prohlídka výstavy Xénie Hoffmeisterové s pracovními listy

- do 8. prosince 2013 každý den od 9 do 18 hodin
- ve Wortnerově domě v Českých Budějovicích

<http://www.ajg.cz/vystavy/pripravujeme/xenia-hoffmeisterova/>

Vánoce nejen v gotice

- pro školy adventní program s lektorkou
- pro rodiny možnost prohlídky stálé expozice s pracovními listy

<http://www.ajg.cz/pro-skoly/zakladni-skoly/>

Když se hudba vybarví

- projekt pro tvořivé žáky a studenty v oboru výtvarném, literárním, hudebním a dramatickém
- uzávěrka přihlášek do 31. prosince 2013
- vernisáž ve středu 2. dubna 2014, výstava ve Velkém sále AJG v Hluboké nad Vltavou 2. – 21. dubna 2014

<http://www.ajg.cz/pro-skoly/vytvarne-projekty/kdyz-se-hudba-vybarvi/>

Pečení vánoček 2013

Dne 21. 12. 2013 se od 14,00 a od 16,00 hod. uskuteční již 5. ročník vánočního posezení spojené s pečením vánoček. Již tradičně těsto zaděláme, rozinky přidáme a na vás již bude jen zapletení a ozdobení vlastní vánočky.

Co je tedy nutné si s sebou přinést: ■ zdobení na vánočku (mandle, ořechy)

- utěrku ■ táč nebo plech na odnesení vánočky ■ Poplatek za suroviny a přípravu činí 50 Kč.

Zaregistrovat se můžete na recepci hotelu Záviš nebo na tel. čísle 775 966 666.

V čase, kdy se bude vánočka péct, si vyrobíme s Jarkou Běhounekovou malé vánoční překvapení. (Nesmím prozrazovat ani naznačovat, ale bude to korálková vánoční hvězdička). A protože se ve stejný den od 17,00 hod. koná i Živý Betlém, mohou si zpěvuchtivé pekařky (i pekaři) odběhnout zazpívat několik koled a shlédnout příběh z města Betléma. Věřím, že se nám posezení již tradičně povede a že si alespoň na chvilku oddechnete od předvánočního shonu. Moc se na vás všechny těším. **Hanka Hanušová**

Vánoční koledy a duchovní hudba

Neděle 8. prosince v 17 hodin
v kostele sv. Jana Nepomuckého v Hluboké nad Vltavou

Flétnový soubor KENTAUR

Pořádají: Hudební a taneční kurzy KAMI z Českých Budějovic

VÁNOCE NA HLUBOKÉ 2013

1. 12. Knížecí dvůr od 9.00-16.00 hod. ADVENTNÍ TRH
1. 12. z náměstí ČSLA do ZOO v 16.00 hod. PUTOVÁNÍ ZA MIKULÁŠEM
4. 12. KC Panorama od 17.00 hod. VÁNOČNÍ BESÍDKA CENTRA VOLNÉHO ČASU »POŠKOLÁK«
8. 12. kostel sv. Jana Nepomuckého v 17.00 FLÉTNOVÝ SOUBOR KENTAUR
10. 12. KC Panorama od 17.00 hod. 1. VÁNOČNÍ KONCERT ŽÁKŮ ZUŠ v Panoramě
14. 12. Alšova jihočeská galerie od 15.00 a 17.00 VÁNOČNÍ KONCERT PĚVECKÉHO SBORU ZÁVIŠ
17. 12. KC Panorama od 16.30 hod. 2. VÁNOČNÍ KONCERT ŽÁKŮ ZUŠ v Panoramě
18. 12. KC Panorama od 17.00 hod. VÁNOČNÍ KONCERT PĚVECKÉHO SBORU »SLAVÍČCI«
19. 12. KC Panorama od 17.00 hod. 3. VÁNOČNÍ KONCERT ŽÁKŮ ZUŠ v Panoramě
21. 12. Náměstí ČSLA (u kostela) v 17.00 hod. ŽIVÝ BETLÉM
21. 12. Kostel J. Nepomuckého od 19.30 hod. VÁNOČNÍ KONCERT – ČESKÁ MŠE VÁNOČNÍ
21. 12. Hotel Záviš z Falkenštejna od 14.00 a 16.00 hod. PEČENÍ VÁNOČKY
24. 12. Štědrý den v ZOO od 10.00 – 15.00 hod.
24. 12. Zimní zahrada st. zámku od 13.00 hod. ZPÍVÁNÍ KOLED NA ZÁMKU HLUBOKÁ
24. 12. Kostel J. Nepomuckého od 24.00 hod. PŮLNOČNÍ MŠE SVATÁ
31. 12. KC Panorama v 16.30 a 19.15 hod. DIVADELNÍ PŘEDSTAVENÍ – DO PYŽAM. Divadlo Píkl.

Informace o jednotlivých pořadech obdržíte v KC Panorama – 387 966 170 nebo 774 457 269.

Soutěž s paštikou!

Odpovězte správně na otázku a vyhrajte dobrotu u Mauzů!

Jaký obal používá firma MAUZ pro novou paštiku se šípky?

Správnou odpověď pište sms na tel.:
775 622 006

Výherce získá chutnou odměnu přímo od Mauzů.

KC Panorama

Vstupenky možno rezervovat nebo zakoupit v pracovní dny od 8.00 – 10.00 hodin, nebo 1 hodinu před začátkem představení! Rezervované vstupenky nutno vyzvednout nejpozději 30 minut před začátkem představení, poté budou uvolněny k prodeji!

Od 23. 12. 2013 do 5. 1. 2014 –
dovolená - zavřeno!!!

BIOGRAF

pátek 6. prosince – Lásky čas

Anglie 2013. Komédie/romantický/sci-fi. Dozví se o rodovém tajemství vracet se do minulosti k událostem, které sám prožil... Hrají: Rachel McAdams, Domhnall Gleeson, Bill Nighy, Tom Hollander. Režie: Richard Curtis. Přístupný od 12 let.

sobota 7. prosince – Kapitán Phillips

USA 2013. Drama/dobrodružný/ Film podle skutečné události o přepadení lodi Maersk Alabama somálskými piráty. Hrají: Tom Hanks, Catherine Keener, Max Martini, Yul Vasquez. Režie: Paul Greengrass. Přístupný od 12 let.

sobota 14. prosince – Přijde letos Ježíšek?

ČR 2013. Komédie/romantický. José se vrací do Prahy po 30. letech se svou rodinou a s nadějí, že jeho dcera otěhotní... Hrají: Libuše Šafránková, Josef Abrahám, Václav Postránecký. Režie: Lenka Kny. Přístupný.

čtvrtek 19. prosince – Hobit: Šmakova dračí poušť.

Ve 3d. USA/ N. Zéland 2013 dobrodružný/fantasy. Bilbo se musí dostat k pokladu, který stráží drak Šmak... Hrají: Martin Freeman, Ian McKellen, Benedict Cumberbatch, Luke Evans. Režie: Peter Jackson. Přístupný – český dabing!

pátek 20. prosince – Klauni

ČR/ Finsko/ Lucembursko/ Slovensko – 2013. Komédie/ drama. V době své kariéry byli ostrovem svobody v komunistickém ČSSR. Teď se setkávají po 30 letech. Hrají: Oldřich Kaiser, Jiří Lábus, Didier Flamand, Julie Ferrier. Režie: Viktor Tauš. Přístupný.

Začátky představení v 19.00 hod.

Dětská představení

neděle 8. prosince – Husiti

ČR 2013. Komédie/ animovaný/ rodinný/ historický. Co když se klíčová pasáž našich dějin odehrála úplně jinak, než známe z učebnic dějepisu? Režie: Pavel Koutský. 17.00 hod.

neděle 15. prosince – Ledové království ve 3d

USA 2013. Dobrodružný/fantasy/rodinný. Anna se vydává na dobrodružnou výpravu, aby našla svou sestru uvězněnou v království zimy. Režie: Chris Buck, Jennifer Lee. Český dabing 17.00 hod.

neděle 22. prosince – Putování s dinosaury

Ve 3d Anglie/ USA 2013. Akční/ fantasy/ rodinný. Film vám umožní, abyste pocítili pravěkou atmosféru na vlastní kůži... Režie: Neil Nightingale Český dabing! 17.00 hod.

KOMORNÍ SCÉNA

Neděle 1. prosince – Adventní trh

Nádvoří Knížecí dvůr v Hluboké nad Vltavou 9.00 – 16.00 hod. Lidová řemesla, občerstvení, kulturní program, vůně vánoc...

Středa 4. prosince – Vánoční vystoupení

»Poškolák«. 17.00 hod.

Neděle 8. prosince – flétnový soubor KENTAUR

17.00 hod. kostel sv. Jana Nepomuckého

Středa 11. prosince – Cestujeme po světě

»Na kole z Blatné do Santiaga de Compostella...« 17.00 hod. Vyprávět bude pan J. Šesták z Blatné

Pátek 13. prosince – S tvoji dcerou ne

Divadelní komedie. Divadlo Píkl. 19.00 hod.

Úterý 10. prosince – Vánoční koncert

Základní umělecká škola. Žáci ze třídy p. Piši. 17.00 hod.

Pondělí 16. prosince – Vánoční koncert

Ženský pěvecký sbor Závěš. Sobota 14. 12. od 15.00 a 17.00 hodin. Předprodej vstupenek v AJG.

Úterý 17. prosince – Základní umělecká škola

Žáci ze třídy J. Müllerové 16.30 hod.

Středa 18. prosince – Vánoční koncert

Pěvecký sbor Slavičci z Hluboké. Sbormistr: Irena Martincová, klavír: František Černoš. 17.00 hod.

Středa 19. prosince – Vánoční koncert

Základní umělecká škola. Žáci ze třídy L. Petřvalského. 17.00 hod.

Sobota 21. prosince – Česká mše vánoční – Hej, mistře!

Orchestr Musica da camera, pěvecký sbor Perchta, dirigent – Petr Piša. 19.30 hod. Kateřina Chromčáková – soprán, Martina Kučerová – alt, Pavel Chrástanský – tenor, Svatopluk Sem – bas.

Pondělí 31. prosince – »Silvestrovské divadlo«

Do pyžam – komedie. Divadlo Píkl. 16.30 hod 19.15 hod. Vstupenky na toto představení prodává pouze divadlo Píkl.

Vážení spoluobčané, přejeme Vám všem poklidné svátky vánoční a v novém roce 2014 se budeme těšit na Vaši návštěvu při kulturních pořadech v KC Panorama. Petr a Eliška PÍŠOVI – provozovatelé kultury na Hluboké

AJG - Hluboká

VÝSTAVY - STÁLÉ EXPOZICE

Gotické umění / Malířství a sochařství

České sochařství 20. století

Flámské a holandské malířství 16.–18. století

Wortnerův dům AJG

V Českých Budějovicích, U Černé věže 22

VÝSTAVY

Xénie Hoffmeisterová / 15 minut před usnutím do 8. 12. 2013

TRAPPER & BOA

Osudová dobrodružství Jana a Mikoláše Alše

Vernisáž výstavy 12. 12. v 17 hodin

Výstava potrvá do 3. 2. 2014

Odborná přednáška

Proměny vnímání v současném umění

Přednáší: akademický malíř Petr Pavlík / začátek v 17 hodin

Mezinárodní muzeum keramiky v Bechyni

VÝSTAVY

Mezinárodní keramická symposia 1966 - 2012

stálá expozice – prohlídky na základě telefonické domluvy

Alšova jihočeská galerie v Hluboké nad Vltavou

373 41 Hluboká nad Vltavou / + 420 387 967 041

e-mail: sekretariat@ajg.cz, ajg@ajg.cz

www.ajg.cz.

Pořady pro školy na objednávku / zimova@ajg.cz

Výstavní sály otevřeny denně:

Hluboká nad Vltavou / Alšova jihočeská galerie

9.00 – 16.00

České Budějovice / Wortnerův dům / celoročně

9.00 – 18.00

Bechyně / Mezinárodní muzeum keramiky /

prohlídky na základ tel. domluvy

Každou neděli a ve státní svátky volný vstup do všech expozic a výstav AJG.

Změna programu vyhrazena!

**Pokud vám nevadí odřená pračka,
rozbalená lednice či televize...**

**NAVŠTIVTE NAŠÍ
SPECIALIZOVANOU
PRODEJNU**

A NAKUPUJTE SE SLEVAMI

až 80%

CERTIFIKOVANÝ
OBCHOD

Vše jednoduše i na splátky

Vrbenská 197/23, České Budějovice, +420 389 603 003

www.levneELEKTRO.cz

RADOST Z NÁKUPŮ